Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 742
Marți 6 iunie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Intreținerea culturilor și pregătirile pentru recoltare – în centrul atenției

Pentru succesul muncilor de strîngere a recoltei

Potrivit informărilor primite din întreaga țară de către Ministerul Agriculturii, pînă la 2 iunie, 54 de S.M.T.-uri au terminat complet reparația mașinilor agricole necesare în campania agricolă de vară. In S.M.T.-urile din regiunile Argeș, Hunedoara, Ploiești și Maramureș pregătirea utilajului poate fi considerată ca încheiată.

Trebuie arătat însă că față de timpul în care ne aflăm în unele S.M.T.-uri lucrările sînt încă rămase în urmă. In general, pe țară, batozele din aceste unități au fost reparate pînă acum în procent de 82 la sută, secerătorile-legători 90 la sută, iar combinele tractate 93 la sută, cele mai slabe realizări fiind obținute în regiunile Dobrogea, Galați și Cluj. Sînt unele S.M.T.-uri unde realizările sînt mici în comparație cu posibilitățile existente. La S.M.T.-urile Greci și Valul Traian din regiunea Dobrogea, de exemplu, nu s-a terminat pînă acum de reparat nici o batoză, iar realizările la repararea combinelor C-1 nu depășesc 50 și respectiv 60 la sută. Situații asemănătoare pot fi întîlnite și la S.M.T. Cociuc, regiunea București, Traian Sat și Jirlău, regiunea Galați, Cîmpia Turzii, regiunea Cluj etc.

Și în unele gospodării agricole de stat reparația utilajului trebuie grăbită. Dacă la unitățile din cadrul trusturilor Gostat Banat, Argeș, Cluj și Hunedoara pregătirea combinelor tractate a fost terminată, în gospodăriile de stat din regiunile Galați, Dobrogea și Bacău lucrările respective sînt rămase în urmă.

Ținînd seama de faptul că nu peste multă vreme vor începe muncile agricole de vară, este necesar ca, de îndată, conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat unde pregătirea utilajului este întîrziată — cu sprijinul comitetelor sindicatelor — să ia măsurile ce se impun în vederea grăbirii ritmului reparațiilor. Trebuie avut în vedere că în campania agricolă de vară aceasta volumul lucrărilor mecanizate este mult mai mare ca în alți ani și deci întregul utilaj folosit va trebui să funcționeze în condiții optime. In acest scop trebuie acordată cea mai mare atenție calității lucrărilor. Se impune ca atît pe parcurs, la reparațiile care au mai rămas de executat cît și la recepționarea lucrărilor, mecanicii controlori din unități și colectivele agricole regionale și raionale să dea dovadă de o înaltă exigență, neadmițînd ca „bune de lucru" decît mașinile care funcționează perfect.

Pregătirea muncilor de vară nu înseamnă numai buna reparație a utilajului. Conducerile unităților agricole de stat și cooperatiste au datoria să se preocupe cu toată grija și de repararea mijloacelor de transport (autocamioane, căruțe etc.) de care va fi nevoie la strîngerea și transportul recoltei. De asemenea, este necesar ca în aceste zile să se ia măsuri în vederea asigurării sacilor și prelatelor pentru transportul cerealelor, curățirii și dezinfectării magaziilor unde va fi depozitată noua recoltă.

La gospodăria colectivă din Călugăreni, regiunea București se face recoltatul mazării

Fruntașe la reparații

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Bacău au acordat în acest an o atenție mai mare parcării, întreținerii, conservării și exploatării mașinilor și utilajelor agricole.

Pînă în prezent gospodăriile agricole de stat bacăuane au executat reparațiile la combine în proporție de peste 91 la sută, la secerători-legători în proporție de 83 la sută iar la presele de balotat paie în proporție de 93 la sută. In fruntea acțiunii de reparații s-au situat G.A.S. Grași, Tufești și Girov.

In raioanele Slatina și Drăgănești-Olt

Să fie înlăturată rămînerea în urmă la prășit

Raioanele Slatina și Drăgănești-Olt din regiunea Argeș, au un accentuat specific agricol. Îmbucurător este faptul că timpul a permis oamenilor muncii de pe ogoarele acestor raioane să iasă cu toate forțele la prășitul culturilor. In satele și comunele unde există preocupare pentru buna desfășurare a acestei lucrări roadele nu întîrzie să se arate. Dimpotrivă, acolo unde prășitul este tărăgănat, buruienile au crescut în voie împiedicînd dezvoltarea plantelor de cultură.

Treabă de buni gospodari

Pentru a distruge buruienile și crusta formată la suprafața pămîntului și a păstra umiditatea în sol harnicii colectiviști din Piatra Olt, Brîncoveni și Curtișoara, raionul Slatina, au folosit fiecare oră bună de lucru dintre ploi prășind culturile de pe locurile mai zvîntate. Lucrînd apoi din plin cînd ploile au încetat ei au reușit să termine prășila I la toate culturile. De curînd ei au început și prășila a II-a la floarea-soarelui, sfecla de zahăr și porumb, lucrare care e mult avansată.

Asemenea lor și colectiviștii din Stoicănești, Secaș, Mihăiești, Călinești și Crăciunei, raionul Drăgănești-Olt, au terminat prima prășilă la toate culturile. Ceva mai mult, colectiviștii din Stoicănești au executat și cea de-a doua prășilă pe cele 200 de ha cultivate cu sfeclă de zahăr, făcînd totodată și rărirea culturilor. Cu adevărat se poate spune că membrii gospodăriilor colective din comunele arătate mai sus au făcut treabă de buni gospodari.

Cu viteza... melcului

Nu la fel de bine însă se desfășoară lucrările de întreținere a culturilor în celelalte sate și comune din cele două raioane. In comuna Cîrlogani, de pildă, din raionul Slatina, pînă zilele trecute nu fuseseră prășite decît 432 ha din cele 1.180 ha cultivate cu porumb. In altă comună, Mogoșești, lucrările sînt și mai mult rămase în urmă. La aceeași dată aici nu fuseseră prășite decît 28 ha de porumb din cele 983 ha planificate, iar prășitul florii-soarelui nici nu fusese început. Cum oare pot motiva tehnicienii agronomi comunali Herescu Marin, Diaconeasa Mircea și G. Nedelea rămînerea în urmă a prășitului, în vreme ce în comuna vecină, Negreni, lucrarea respectivă se desfășoară bine? Necorespunzător se execută prășitul și în alte comune ale raionului Slatina cum sînt Icoana, Bălteni, Coteana și altele.

In raionul Drăgănești-Olt sînt încă gospodării colective ale căror conduceri nu acordă atenția cuvenită lucrărilor de întreținere. Printre acestea se numără cele din Văleni, Titulești, Frunzaru, Gostavățu și altele unde realizările la prășitul porumbului sînt cuprinse între 10—45 la sută.

Rezultatele nesatisfăcătoare obținute în comunele rămase în urmă cu prășitul au tras mult în jos graficul realizărilor din cele două raioane. Astfel în raionul Slatina din 30.502 ha cultivate cu porumb boabe au fost prășite doar 10.766 ha, iar în raionul Drăgănești-Olt mai trebuie executată prima prășilă pe încă 12.462 ha cu porumb boabe din cele 27.685 ha planificate. Rezultate cu totul nesatisfăcătoare au fost obținute și la prășitul porumbului pentru siloz, a cartofilor și florii-soarelui.

*

Ținînd seama de faptul că, pentru recuperarea timpului pierdut la întreținerea culturilor este necesar ca organele agricole ale comunei să se ocupe cu toată seriozitatea de impulsionarea ritmului acestor lucrări. Toate forțele din gospodăriile colective și întovărășirile agricole să fie mobilizate pe cîmp la lucru. Trebuie totodată avut în vedere, îndeosebi la răritul culturilor, să se asigure densitatea optimă de plante. Un sprijin temeinic la prășit trebuie să-l dea îndeosebi mecanizatorii din S.M.T. care, acum cînd terenul s-a zvîntat au posibilitatea să treacă cu forțe sporite la lucrările de întreținere a culturilor.

I. LEȘEANU

Pe ogoarele gospodăriei colective din Izvoarele, din raionul Drăgănești-Olt, regiunea Argeș, suprafețele cultivate cu plante prășitoare sînt năpădite de buruieni.

— Tovarășe, nu știi dumneata pe unde am semănat noi porumbul?

ZILELE ACESTEA LA G. A. S. STOLNICI

Gospodăria agricolă de stat Stolnici din regiunea Argeș, cunoaște în aceste zile o activitate deosebită. Toți muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei sînt preocupați de executarea la timp și bine a lucrărilor agricole. Pe peliculă am surprins cîteva aspecte din muncă. Foto I: inginerul agronom Mihai Constantin împreună cu Ion Șerban, președintele comitetului sindicatului și brigadiera Veronica Radu, cercetînd un lan de grîu al gospodăriei. Foto II: mecanizatorul Stingă Marin, executînd cel de-al doilea prășit mecanic la cultura florii-soarelui. Foto III: pentru a se combate la timp atacul gîndacului din Colorado, zilnic se face controlul culturilor de cartofi

Fotoreportaj: D. CONSTANTINESCU

La gospodăria agricolă de stat „30 Decembrie"

Două medalii de aur

La Erfurt, în Republica Democrată Germană unde s-a deschis prima Expoziție horticolă internațională a țărilor socialiste, pavilioanele naționale au înfățișat de acum vizitatorilor multe din realizările lor în acest domeniu. Concursurile de calitate pentru produsele prezentate trezesc un pasionant și permanent interes în rîndul participanților.

Produsele noastre care au participat la concursurile hortiviticole de pînă acum au obținut 21 medalii de aur, 9 medalii de argint, 3 medalii de bronz și 4 mențiuni. In urma rezultatelor obținute țara noastră se situează pe locul al doilea, după R. D. Germană care ocupă primul loc.

Frumusețea succesului

Printre medaliații concursurilor de calitate desfășurate pînă acum la Erfurt sînt și lucrătorii gospodăriei de stat „30 Decembrie" din Capitală. Despre expoziția horticolă internațională care urma să se deschidă la Erfurt ei au aflat încă de anul trecut. Nu știau însă că unele din produsele lor vor avea cinstea să se înfățișeze unui juriu internațional, să primească strălucitoare medalii de aur.

Bucuros de succesul obținut, tovarășul Popescu Gheorghe, inginerul șef al gospodăriei reconstituie cu ușurință principalele etape parcurse de la producerea răsadului și pînă la migăloasa operație de ambalare a mostrelor pentru expedierea la expoziție.

— Am plantat în seră răsaduri de castraveți de cea mai bună calitate din soiurile Hunderup, Klinski și un hibrid produs de noi Klinski × Beste von allen. Plantarea s-a făcut în luna decembrie într-un sol bine pregătit. S-au administrat 10 kg. de îngrășăminte organice pe m.p., iar îngrășăminte chimice s-au dat ori de cîte ori s-a simțit nevoie, pe baza analizelor de sol. In perioada de vegetație plantele au fost tratate împotriva dăunătorilor și bolilor criptogamice și s-au aplicat toate lucrările agrotehnice necesare.

Pentru concurs, la care am aflat că vom participa abia acum cîteva săptămîni, am ales plante și fructe tipice soiului, urmărindu-se ca ele să aibă aceleași dimensiuni și grad de coacere. Ambalarea s-a făcut în lăzi tip F. 3 fiecare fruct fiind ambalat în hîrtie satinată; lăzile au fost căptușite cu carton ondulat.

Brigadierii Moldoveanu Vasile și Diaconu Veronica din sectoarele cărora au fost recoltate aceste produse îmi arată spre convingere cîteva exemplare din fiecare soi trimis la expoziție.

— Am avut destule exemplare care ajungeau la un metru lungime și o greutate de un kilogram, spune Moldoveanu Vasile, cel mai vechi lucrător din gospodărie, un bătrînel care la pragul vîrstei de șase decenii se poate spune că a trăit peste patru din ele printre sere și răsadnițe.

— Nu se poate să nu fi plăcut comisiei și hibridul nostru Klinski × Beste von allen, își exprimă gîndul inginerul Ceaușescu Ion, șeful secției. Fructul are circa 30 de centimetri lungime, este foarte gustos și rezistent la boli. Ne punem mari speranțe în el.

Prima medalie de aur, acordată pentru colecția de castraveți, a fost obținută cum am arătat, de produsele brigadierilor Moldoveanu Vasile și Diaconu Veronica. La sere lucrează însă și inginerul Diaconu Cornel. El s-a ocupat de altfel cu sortarea, ambalarea și expedierea mostrelor pentru Erfurt. Cînd s-a aflat despre medalia de aur obținută de colecția de castraveți, s-a bucurat din toată inima pentru succesul tovarășilor săi de muncă și mai ales al soției sale, Veronica. Ba mai și adăuga, în glumă, că dacă n-ar fi fost el atît de exigent la sortarea produselor, și nu le-ar fi ambalat „ca la carte" cine știe ce s-ar fi ales de ele.

In orice caz, întrecerea între cei doi soți s-a rezolvat fericit cînd s-a aflat că dovleceii de seră ai inginerului Diaconu Cornel au smuls și ei o medalie de aur la expoziție.

Iată-i în seră, pe trei dintre cei care au contribuit la obținerea medaliilor de aur.

Două medalii de aur, două promițătoare succese.

— Poate că unii cititori vor să afle cum ați pregătit recolta de dovlecei, l-am rugat eu pe inginerul Diaconu să ne destăinuie din „secretele" sale.

Mi-a răspuns cu toată bunăvoința și mai ales cu multă modestie.

— Dovleceii din soiul „Fără vreji" sînt un soi timpuriu, productiv și cu fructe de calitate superioară. I-am însămînțat în ghivece în luna ianuarie. In februarie au fost plantați în răsadnițe cu încălzire biologică. Aplicînd o agrotehnică riguroasă am reușit ca plantele să fie perfect sănătoase. Dovleceii au fost recoltați cînd fructul a ajuns la lungimea de 15 cm. Am lucrat la ei ca pentru producția obișnuită pe care o livrăm zi de zi. Nici nu am bănuit că vor fi trimiși la concurs.

Medalia de aur pe care am obținut-o îmi dă un puternic imbold în muncă, încredere în forțele mele. Pentru acest emoționant succes îi mulțumesc partidului care m-a ajutat să învăț, să ajung inginer.

★

Cele două medalii de aur care răsplătesc cu prisosință strădaniile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor gospodăriei de stat „30 Decembrie", au trezit o puternică însuflețire, dorința ca succesul să nu se oprească aici. Pentru următorul concurs de calitate de la Erfurt gospodăria va trimite produse recoltate din cîmp printre care vor fi probabil roșii timpurii, vinete și ardei grași.

In orice caz, culturile arată foarte bine încă de pe acum, ceea ce dă și mai multă încredere acestui colectiv harnic și priceput.

LUCIAN CURSARU

Colectiviste fruntașe în creșterea viermilor de mătase

Tînăra Leana Mircea Obretin — membră de partid — este o agentă sericicolă fruntașă, cunoscută aproape în întreg raionul pentru hărnicia și priceperea sa.

Ca și în anii trecuți și anul acesta ea a acordat o atenție deosebită creșterii viermilor de mătase.

Fiind agentă sericicolă în comunele Smîrdioasa, Șoimu și Găuriciu din raionul Zimnicea, regiunea București, ea a reușit să facă din comunele respective model pe întreg raionul. Anul acesta i s-au încredințat 2,800 kg de sămînță de viermi de mătase pentru aceste trei comune.

Datorită condițiilor bune de incubare, sămînța a înviat toată și viermii de mătase se dezvoltă în condiții optime. Viermii au fost repartizați colectivistelor pricepute și harnice. Întreaga producție ce se va realiza a și fost contractată cu statul.

Printre colectivistele fruntașe care acordă creșterii viermilor de mătase o îngrijire deosebită se numără: Andreescu Tinca, Floarea Spătaru, Gherghina Ciobanu și altele. Agenta sericicolă Leana Mircea Obretin este zilnic în mijlocul colectivistelor, dîndu-le îndrumări și ajutîndu-le să cunoască cît mai bine secretul îngrijirii viermilor de mătase.

În creșterea acestor viermi de mătase un sprijin deosebit l-a dat și G.A.C. „Ștefan Gheorghiu" din comuna Smîrdioasa prin tînărul inginer agronom Linieru Constantin.

IONEL TRIFU
corespondent

Au difuzat peste 150.000 pui

Centrul avicol Tîrgu Mureș are sarcina să contribuie din ce în ce mai mult la dezvoltarea continuă a fermelor de păsări din cadrul gospodăriilor agricole colective.

De la data de 20 februarie de cînd centrul a intrat în funcțiune și pînă la sfîrșitul lunii mai aici au fost scoși un număr de peste 150.000 pui de o zi. Demn de subliniat este faptul că o mare parte din puii scoși au fost difuzați gospodăriilor agricole colective din regiunile Mureș-Autonomă Maghiară și Dobrogea.

Spre a veni și mai mult în sprijinul colectiviștilor, Centrul avicol a difuzat gospodăriilor agricole colective din regiunea Dobrogea peste 30.000 pui la vîrsta de 3 săptămîni. Acești pui au fost crescuți pe așternut permanent, cu bune rezultate, pierderile nedepășind procentul de 2 la sută. La obținerea acestor frumoase rezultate, o contribuție de seamă au adus operatoarele Iulia Koncsag și Amalia Cozma care împreună cu celelalte operatoare scot săptămînal de la incubatoare cîte 13-15 mii pui.

Rezultate la fel de bune au fost dobîndite și la hala de creștere. Printr-o bună îngrijire și hrănire a puilor, îngrijitoarele Ana Kornesz și Katalina Magyari au crescut zeci de mii de pui cu un procent foarte redus de pierderi. O mare atenție se dă alimentației raționale a puilor. Pentru a asigura în furajarea acestora toate substanțele nutritive necesare creșterii, rațiile alimentare cuprind, în medie, 12-15 sortimente de diferite nutrețuri. Pe lîngă uruieli fine de cereale, porumb, orz, ovăz, tărîțe, puii primesc în hrană brînză de vaci, ouă răscoapte proaspete, drojdie de bere, untură de pește, lapte acru și verdeață la discreție. Planul de producție pe acest an prevede ca Centrul avicol din Tg. Mureș să scoată 300.000 pui de o zi. Rezultatele bune obținute pînă în prezent sînt o garanție sigură că lucrătorii și tehnicienii acestei unități vor îndeplini și chiar depăși sarcina de plan stabilită.

T. B.

Pe teme actuale

Folosirea rațională a pășunilor

Întinsele suprafețe de pășuni și fînețe naturale din țara noastră, constituie o sursă importantă pentru asigurarea animalelor pe timpul verii cu nutreț verde. Masa verde obținută de pe aceste suprafețe este cel mai complet și mai ieftin furaj.

În vederea măririi producției de iarbă la ha., Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. prevăd ca prin lucrări de ameliorare, îngrășare și întreținere, **producția pășunilor și a fînețelor naturale trebuie să crească de la 4.000 kg. masă verde la ha. cît este astăzi, la cel puțin 10.000 kg. în anul 1965.** Rezultatele obținute în producție în urma aplicării în mod diferențiat, pe zone, a măsurilor de întreținere și îmbunătățire a pășunilor și fînețelor naturale, au arătat că există posibilități pentru realizarea acestei importante sarcini.

Una din căile care duce la creșterea producției de iarbă a pășunilor este **aplicarea pe scară largă a pășunatului sistematic.** Pășunatul sistematic este mijlocul prin care **se asigură o folosire rațională a pajiștii de către animale și o sporire a producției de iarbă cu pînă la 30—40 la sută.** El se face pe parcele, pe specii și categorii de animale, cu ajutorul gardului (păstorului) electric, plantațiilor sau prin diferite forme naturale de teren. De obicei o pășune se împarte în 6—10 parcele (tarlale). Mărimea unei parcele se calculează astfel încît animalele să pască pe ea timp de 5—6 zile. Mărimea ei depinde atît de producția de iarbă a pășunii precum și de numărul și specia de animale care pasc. Atunci cînd animalele nu pot reveni pe aceeași parcelă după o perioadă de 25—40 zile, iarba se cosește folosindu-se ca masă verde sau ca fîn.

Prin pășunatul în parcele animalele pot să se hrănească în condiții mai bune mărindu-și sporurile zilnice în greutate și dînd producții ridicate de lapte. Un alt avantaj este și acela că parcelele se „odihnesc" putîndu-se astfel reface iarba și aplica măsuri de întreținere corespunzătoare. Pășunatul sistematic mai contribuie și la stîrpirea larvelor de paraziți (gălbeaza, strongiloza) care se întîlnesc pe pășuni ferind în felul acesta animalele de îmbolnăvire.

Folosind pășunatul sistematic, crescătorii de animale și îndeosebi ciobanii, au posibilitatea să îngrașe pășunile prin tîrlire cu animalele. **Aplicînd această metodă colectiviștii din satul Spini, comuna Turdaș, regiunea Hunedoara, au mărit producția de iarbă în primul an cu peste 200 la sută, asigurînd totodată o compoziție floristică valoroasă a pajiștei cu predominarea leguminoaselor (trifoiul).** Demn de remarcat este că **efectul tîrlirii se menține cel puțin 4 ani, iar sporurile de masă verde întrec de două-trei ori producția pajiștilor neîngrășate. Tîrlirea poate servi totodată pentru combaterea unor specii de plante nevaloroase de pe pajiști ca: țepoșica (părul porcului) și altele.**

Condițiile climatice deosebite din această primăvară au favorizat dezvoltarea multor buruieni nefolositoare sau chiar otrăvitoare. Acestea trebuie stîrpite în aceste zile prin cosiri repetate, prin mobilizarea crescătorilor de animale și îndeosebi a tineretului. O lucrare imediată care trebuie de asemenea executată acum este evacuarea apei de prisos care băltește pe unele suprafețe.

Valorifică legumele timpurii

La gospodăria agricolă colectivă din Techirghiol legumicultura se bucură de multă atenție din partea colectiviștilor. Datorită acestui fapt produsele gospodăriei sînt mult apreciate de consumatorii din Constanța, și de pe litoralul mării. Numai de pe suprafața de 600 m. p. de cultură forțată, colectiviștii au trimis pe piața orașelor 12.350 legături de pătrunjel și leuștean. Colectiviștii din Techirghiol au mai vîndut 8.300 kg. spanac, 2.000 kg. ceapă verde, 10.000 căpățîni de salată și alte legume.

In aceste zile colectiviștii au scos pe piață primii cartofi timpurii. Primele roșii din cultura forțată vor fi valorificate în jurul datei de 20 iunie.

MOCANU C-TIN
corespondent

Schimb de experiență în legătură cu activitatea caselor laborator

Zilele acestea la gospodăria agricolă colectivă din Luncani, raionul Turda, a avut loc un schimb de experiență în legătură cu activitatea caselor laborator din G.A.C.-uri. Au participat 130 de ingineri agronomi din gospodăriile colective, secții agricole raionale și de la regiune. Cu acest prilej participanții la schimbul de experiență au vizitat loturile demonstrative ale gospodăriei, sera, culturile de grîu, cartofi, sfeclă, precum și fermele de animale. Apoi, în casa laborator a gospodăriei din Luncani, care de șapte ani este model pe regiune ca activitate, înzestrată cu utilaj și aparatură, cei prezenți au ascultat o expunere a tovarășului Petre Romașcanu, inginerul agronom al gospodăriei. Printre altele, inginerul Romașcanu a arătat că datorită activității rodnice a casei laborator cuceririle științei agricole ocupă un loc de frunte în gospodăria lor. La casa laborator, cei peste 60 de colectiviști, care în iarna au frecventat învățămîntul agrozootehnic de masă, s-au convins de acest lucru. Aici, în casa laborator a gospodăriei din Luncani se face controlul producției de lapte de la vaci, se determină procentul de grăsime din lapte, se face analiza germinației la semințe, a solului, se determină puritatea semințelor și greutatea hectolitrică, se stabilesc dăunătorii culturilor etc. O oglindă a activității casei laborator o constituie loturile demonstrative.

Încă din anul trecut gospodăria urmărește pe cîteva loturi comportarea hibrizilor de porumb, iar în anul acesta lotul demonstrativ cu 5 soiuri de grîu productive alături de grîul de toamnă raionat este menit să stabilească care dintre acestea se acomodează mai bine la condițiile locale. Gospodăria a reorganizat un lot demonstrativ și la sfecla de zahăr în condiții de irigare. La fel la porumb pentru boabe, la cartofi și un altul cu porumb siloz.

În cadrul acestui schimb de experiență au fost prezentate și informări asupra activității caselor laborator din gospodăriile colective de la Bonțida, raionul Gherla, Cîțcău, raionul Dej și Mihai Viteazu, raionul Turda. Lotul demonstrativ cu sfeclă de zahăr, organizat de inginerul Bilc Ioan de la gospodăria colectivă din Cîțcău, a dat anul trecut o producție medie de peste 50.000 kg. la ha. De asemenea, la gospodăria colectivă Bonțida lotul demonstrativ organizat de inginerul Mihai Balaj cu porumb dublu hibrid a dat o producție medie în boabe de 3.423 kg. la hectar, cu peste 1.000 de kg. mai mult față de lotul local.

Pe marginea informărilor susținute au luat cuvîntul și alți ingineri agronomi care, de asemenea, au arătat situația din unitățile lor privind activitatea acestui laborator. Totodată aceștia și-au exprimat bucuria pentru ocazia de a învăța din experiența activității casei laborator de la Luncani.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

Colectiviști harnici

De trei ani tov. Stan N. Alexandru conduce aceeași echipă în brigada II-a de cîmp de la gospodăria colectivă Baba Ana, regiunea Ploiești. În această perioadă, echipa sa ca de altfel și celelalte din gospodărie, a obținut recolte din ce în ce mai mari la hectar. Dacă, de exemplu, în 1959 pe tarlalele lucrate de această echipă, recolta de floarea-soarelui a fost de 1.700 kg la ha, în 1960 ea a crescut la 2.000 kg la ha.

Anul acesta, echipa are în primire 4 ha și jumătate însămînțate cu sfeclă de zahăr, 7 ha însămînțate cu porumb, 2 ha cu floarea-soarelui.

Echipa este alcătuită din 18 membri. Pe terenurile ce i-au fost repartizate în cadrul brigăzii respective de producție, echipa răspunde de toate lucrările, începînd de la pregătirea solului pînă la recoltare.

Aproape toți membrii echipei locuiesc pe aceeași uliță, ceea ce le ușurează munca de mobilizare atunci cînd merg la lucru.

În gospodăria colectivă din Baba Ana de mai mulți ani se aplică retribuirea și după producția obținută. Acest lucru a contribuit la stimularea colectiviștilor spre a munci cît mai bine. Astfel, toți membrii echipei (de altfel ca și ai celorlalte echipe) sînt cointeresați să execute numai lucrări de bună calitate. Atunci cînd vreunul dintre ei lucrează de mîntuială, întreaga echipă ia poziție critică față de cel în cauză. Cînd, de pildă, colectivista Marioara I. Iacob, în dorința de a face cît mai multe norme, a executat la porumb o prașilă de proastă calitate, ea a fost criticată de către ceilalți colectiviști din echipă și îndemnată să execute prașila așa cum trebuie.

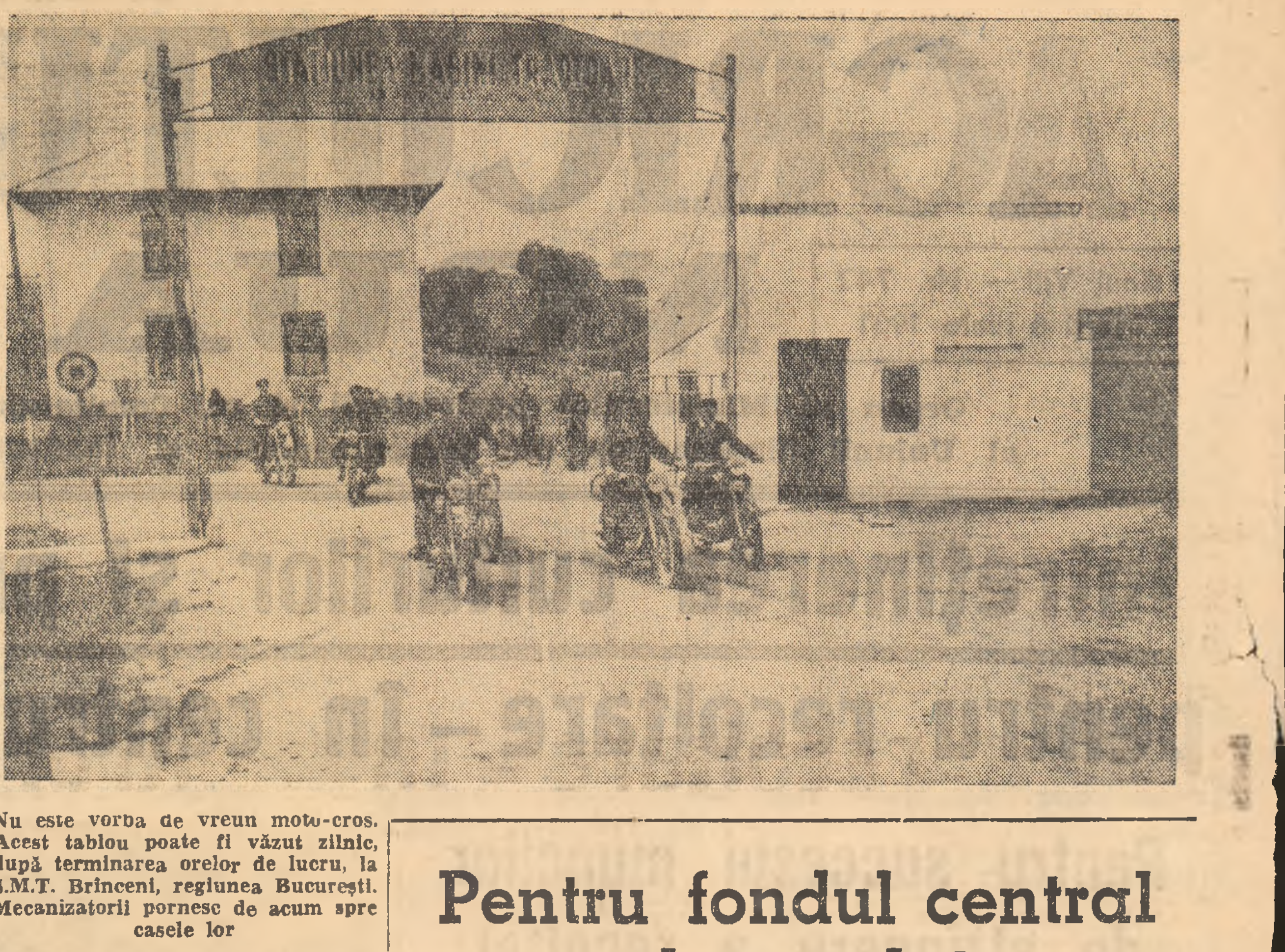
Datorită executării lucrărilor la timp și de calitate, echipa condusă de tov. Stan N. Alexandru a obținut anul trecut peste 2.500 kg porumb boabe la ha.

Preocuparea membrilor echipei de a obține recolte și mai mari în 1961, s-a văzut încă din toamna trecută, cînd colectiviștii au încorporat în sol o însemnată cantitate de gunoi de grajd, o dată cu arătura adîncă; la arături și însămînțări unii dintre membrii echipei au lucrat ca mînuitori de agregat, veghind ca lucrările să se facă bine, cu respectarea adîncimii și densității stabilite.

Cu toate ploile căzute în ultimul timp, membrii acestei echipe, ca de altfel toate din gospodărie, folosind fiecare oră bună de lucru, au izbutit să facă o serie de lucrări bune de întreținere a culturilor.

Terenul este în prezent curat, fără buruieni. De curînd, s-a terminat de prășit floarea-soarelui și sfecla de zahăr. Printre cei mai vrednici colectiviști din această echipă, se numără Nicolae Toma, Anica D. Bucur și alții.

I. GHEORGHIU

Nu este vorba de vreun moto-cros. Acest tablou poate fi văzut zilnic, după terminarea orelor de lucru, la S.M.T. Brînceni, regiunea București. Mecanizatorii pornesc de acum spre casele lor

23 de grădinițe sezoniere

În timp ce mamele se vor afla la munca cîmpului, numeroși copii ai colectiviștilor din satele raionului Huși își vor petrece timpul în mod plăcut și instructiv în cadrul celor 23 de grădinițe sezoniere care vor funcționa în vara aceasta.

Pentru buna organizare și desfășurare a activității acestor grădinițe, au fost luate din timp o serie de măsuri. Printre acestea se numără amenajarea localurilor, încadrarea și instruirea personalului de deservire etc.

Pînă în prezent, au și fost deschise 10 grădinițe sezoniere.

AUREL CIULEI
corespondent

IN LABORATOR

Ne aflăm cu aparatul fotografic în laboratorul de analize chimice al Stațiunii experimentale I.C.A.R. Mărculești. În fotografie: ing. Moga Rodica și laboranta Vlase Georgeta, determinînd conținutul în azot și fosfor al unei probe de sol

Izvorul surprizelor

(E vorba de brigadierul Gheorghe Petrescu de la gospodăria colectivă „Olga Bancic" din comuna Izvorul Dulce, raionul Buzău).

Cu perdelele lăsate —
Că altminteri nu i-ar merge —
De trei ore stă Gheorghiță
Și tot scrie și tot șterge.
„Uff!... răsuflă el la urmă —
De stai bine și socoți,
Cînd ai rude în brigadă...
Greu să îi împaci pe toți!"
Dimineața, cînd Gheorghiță
Cu Voiceanu se-ntîlnește,
Cel din urmă-l ia deoparte
Mormăind... prietenește:
— Sînt cam supărat pe tine
Și ți-o spun de la-nceput
Că de astăzi înainte
De cumătru m-ai pierdut!
— Nu se poate, nea Voicene,
Să-mi vorbești așa... de sus
Tocmai azi, cînd ai surpriza
Că ți-am pus... opt zile-n plus!
Cum credeai c-o să te supăr
Tocmai în brigada mea?
Celălalt se-nseninează:
— Păi de ce nu spui așa?
Dar... și-Aprodu Niculae
Este tare îmbufnat:
— Nu te supăra, Gheorghiță,
Da' credeam că am cumnat!
Nu că zic — că la adică
N-am venit nimic să-ți cer,
Însă mă gîndeam, ca omul:
C-un cumnat brigadier...
— Fii pe pace, Niculae,
C-am adus-o din condei
Și, din nouăzeci de zile,
Ți-am făcut... o sută trei!
— Ei, așa parcă mai merge —
Mulțumesc și-mi pare bine!
— N-ai de ce, mă Niculae,
Că doar... nu dau de la mine!
Manoliu Lisaveta
Cînd îl vede pe Gheorghiță,
Zice tare indispusă:
— Bravo ție, măiculiță!
Nu m-aș fi gîndit la asta,
Să mă fi picat cu seu!
Mi-ai făcut tu vreo surpriză
De cînd ești nepotul meu?
Iar cînd află de surpriză,
Zice — plecînd să se culce:
— Am știut eu, Ghiță mamă,
Că tu ești... izvorul dulce!
...Și așa, brigadierul,
Pentru zisele motive,
Puse rudelor în liste
Multe zile-munci... fictive —
Parc-a lui Gheorghiță asta
Colectiva-n antrepriză,
Fiindcă fiecărei rude
I-a făcut cîte-o „surpriză" —
Dar mă tem că pîn-la urmă
Fapta lui fiind cunoscută,
Va avea și el surpriza:
O surpriză... neplăcută!

VALERIU FILIMON

Ce să citim

Șerban Popa și col.: ORGANIZAREA TERITORIULUI PLANTAȚIILOR DE VII ȘI POMI IN INTREPRINDERILE AGRICOLE SOCIALISTE

Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn prevăd ca pînă în anul 1965 suprafețele ocupate cu vii și pomi să crească la circa 300.000 ha fiecare. Această creștere a suprafețelor cultivate cu vii și pomi se va face pe seama valorificării terenurilor în pantă, erodate și a celor neeconomice pentru cultura plantelor de cîmp.

Înființarea plantațiilor de tip socialist pe terenurile în pantă ridică în fața tehnicienilor și inginerilor din producție probleme importante de a căror rezolvare depinde buna lor reușită.

Se știe că noile plantații exclud concepția și practica veche a proprietății private caracterizată prin suprafețe mici de terenuri. Plantațiile de tip socialist trebuie să asigure: folosirea rațională a fondului funciar, valorificînd suprafețele afectate de eroziune; păstrarea și refacerea stratului de sol prin cele mai indicate lucrări de prevenire și combatere a eroziunii; posibilități maxime de mecanizare a lucrărilor de întreținere, condiții optime de creștere și dezvoltare a plantelor și o rațională distribuire a speciilor și soiurilor legate de condițiile naturale cît și de o judicioasă organizare a muncii, cel mai comod acces în plantații, o producție sporită și un preț de cost cît mai scăzut al produselor.

În literatura de specialitate, problemele legate de organizarea teritoriului și lucrările de prevenire și combatere a eroziunii solului pentru plantații de vii și pomi sînt tratate incomplet sau luate fiecare izolat, ceea ce face să nu se păstreze interdependența acestor lucrări.

Prezenta lucrare, izvorîtă din generalizarea experienței acumulate în țara noastră, vine să completeze într-o bună măsură golul simțit în literatura de specialitate. Lucrarea descrie modul cum trebuie organizat teritoriul ocupat cu plantații de pomi sau de viță de vie, atît în cazul plantațiilor noi cît și a celor vechi.

Astfel se prezintă organizarea teritoriului în plantațiile tinere existente dar neorganizate, întîlnite în unitățile care și-au dezvoltat ramura respectivă (viticolă sau pomicolă), însă fără un plan de organizare a teritoriului, precum și în plantații vechi în refacere, cazuri ce se întîlnesc, în special în zonele renumite pentru produse de calitate, în unitățile care au moștenit plantații vechi, ce trec de vîrsta economică.

Lucrarea se adresează tehnicienilor și inginerilor care lucrează în sectorul viti-pomicol.

Pentru fondul central al statului

Marile avantaje pe care statul le acordă unităților agricole socialist-cooperatiste și producătorilor agricoli care încheie contracte pentru vînzarea cerealelor, plantelor tehnice, lînei, laptelui etc., au făcut ca unitățile cooperatiste, colectiviștii și întovărășiții să mărească an de an cantitățile contractate cu statul.

Din Vaslui, de la tov. TH. LEUȘTEAN, primim vestea că membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Delenii de Sus, au hotărît în adunarea generală să suplimenteze contractul încheiat inițial cu statul pentru cereale. Ei vor vinde statului 35 de vagoane de grîu, porumb și floarea-soarelui, 785 kg. lînă, 40.000 litri de lapte de vacă și lapte de oaie. De asemenea, această gospodărie a mai contractat cu I.R.I.C. 19 vite mari. Pentru aceste produse contractate colectiviștii au și primit un avans în sumă de 159.000 lei.

Întovărășiții din satul Milășel, raionul Reghin, ne scrie tov. ION GOREA, au hotărît ca anul acesta să muncească ogoarele în condiții agrotehnice mai bune ca în 1960 și să obțină astfel recolte și mai mari. Grîul semănat în toamnă, a fost plivit la vreme și se dezvoltă frumos. De curînd, ei au terminat de prășit pentru prima oară porumbul și floarea-soarelui. Culturile respective s-au dezvoltat frumos constituind o chezășie că contractul încheiat de a vinde statului 38 de tone grîu, 22 tone porumb și 16 tone floarea soarelui, va fi nu numai îndeplinit, dar și depășit.

Anul trecut — după cum ne informează tov. ION IORDĂNESCU gospodăria colectivă din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, a realizat venituri bănești de peste patru milioane lei, de pe urma vînzării produselor pe bază de contract. Acest lucru a făcut ca membrii gospodăriei să primească în afară de produse și cîte 15 lei la ziua-muncă. Trăgînd învățăminte din anul trecut, gospodăria a contractat anul acesta cu statul 625 tone grîu, 640 tone porumb, 412 tone floarea-soarelui, 16 tone fasole și 4 tone orz. De asemenea, gospodăria a mai contractat 350 porci pe care îi va livra în greutate de cîte 100 kg, 110 vite mari, 35.000 litri lapte de oaie, 90.000 litri lapte de vacă și 5.000 kg lînă.

Veniturile pe care colectiviștii din comuna Gh. Lazăr le vor realiza din urma contractărilor se ridică la peste 5.000.000 lei.

O atenție deosebită creșterii animalelor, acordă și membrii gospodăriei colective „Brazdă nouă" din comuna Cegani, raionul Fetești, ne scrie corespondentul nostru C-TIN FRÎNCU. Anul acesta, ei au hotărît să mărească numărul vacilor de la 95 la 225 capete; ferma de porci se va mări și ea.

Ca urmare a dezvoltării și întăririi sectorului zootehnic, colectiviștii de aici au contractat cu statul 340 de porci, 65.000 litri lapte de oaie, 900.000 litri lapte de vacă, 4.500 kg lînă.

I. GH.

Asigurăm materii prime agricole industriei noastre

Lucrătorii Întreprinderii regionale D.C.A. Ploiești, au desfășurat și desfășoară o muncă sîrguincioasă în vederea îndeplinirii și depășirii planului de achiziții. Ca urmare a efortului achizitorilor de a explica îndeosebi în masa membrilor gospodăriilor colective importanța valorificării cantităților de lînă, piei etc., planul de achiziții a fost realizat în procent de 120 la sută, iar pe acest trimestru rezultatele nu vor fi mai prejos. Merită a fi subliniat că numeroase gospodării colective ca și membrii acestor unități au contribuit în mare măsură la achiziționarea de către D.C.A. peste plan, a 8.362 kg. lînă, 27.484 kg. piei bovine, 309 kg. piei porcine, 1.437 bucăți piei ovine, 99 kg. piei vînat etc.

Cele mai bune rezultate în realizarea planului au fost obținute de către secțiile raionale D.C.A. Tîrgoviște (117 la sută), Buzău (131 la sută), Cîmpina (128,1 la sută), secții care au și un număr mare de sortimente depășite.

Trebuie subliniat totodată că atît în primul trimestru al anului în curs cît și în prezent a existat și există o preocupare mai accentuată pentru buna conservare a mărfurilor și livrarea lor la timp, astfel încît să se asigure industriei materia primă de bună calitate pentru a da pe piață cît mai multe bunuri de larg consum.

O grijă deosebită s-a acordat reducerii prețului de cost pe unitate de produs și obținerii de economii. Astfel, în trimestrul întîi s-au realizat economii în valoare de 30.043 lei dîndu-se beneficii peste plan în valoare de 310.675 lei.

La bunele rezultate obținute au contribuit îndeosebi tov. Ivan Ion, Lozan Petre, Grubar Cornel, Chiriac Marin, Chivu Alexandru, Guta Vasile, Cornus Serafim, Bărboi Alexandru și Henciuc Florica.

VASILE ROMAN
corespondent

Pentru înfrumusețarea comunei

Datorită muncii de lămurire dusă de comitetul de partid și de comitetul executiv al sfatului popular al comunei Smeeni, raionul Buzău, numeroși țărani muncitori au executat peste 5.000 ore muncă voluntară pentru înfrumusețarea parcului din jurul căminului cultural din comună. Aici s-au executat nivelări de teren, amenajări și s-au instalat bănci etc.

În fruntea acestor acțiuni au fost tov.: Barabacea Constantin, Minca Mircea, Radu Constantin, Rada Ana, Chirilă Maria și alții.

C. BERESCU
corespondent

In gospodăriile agricole colective din regiunea București

Atenție executării la timp și în bune condiții a construcțiilor agrozootehnice

Măsurile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, apărută iarna aceasta, privitoare la creșterea numărului de animale proprietate obștească a G.A.C., au constituit și pentru colectiviștii din regiunea București un puternic sprijin în dezvoltarea șeptelului.

Paralel cu mărirea numărului de animale, majoritatea gospodăriilor agricole colective, sub îndrumarea organizațiilor de partid, dau atenția cuvenită și executării la vreme și în mod corespunzător a construcțiilor zootehnice necesare. Aproape că nu există în regiune gospodărie colectivă unde să nu fie în curs de execuție grajduri, saivane și alte adăposturi pentru animale și păsări. În toate raioanele se utilizează pe scară din ce în ce mai largă la aceste construcții materiale din resurse locale.

Un exemplu bun în ceea ce privește construcțiile agrozootehnice îl oferă gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din comuna Măldăieni, raionul Roșiori de Vede. Aici au fost ridicate în 1960 o magazie de cereale, un grajd pentru animale de muncă și unul pentru vaci cu lapte. În acest an au fost începute și sînt ajunse la acoperiș două grajduri de vaci, o maternitate pentru scroafe, un saivan de 500 oi etc. Continuînd inițiativa bună luată anul trecut, gospodăria a început să confecționeze pe plan local 150.000 de cărămizi, folosind la ardere praf de cărbune.

La fel de bine se prezintă situația construcțiilor agrozootehnice și în gospodăriile agricole colective din comunele Stănești, raionul Giurgiu, Chirnogi și Mînăstirea, raionul Oltenița, Cocioc, raionul Răcari, Conțești, raionul Zimnicea și altele.

ASISTENȚA TEHNICĂ SĂ FIE ACORDATĂ LA VREME

Vorbind de rezultatele obținute pînă acum la construcțiile agrozootehnice din G.A.C.-urile din regiunea București, trebuie menționat că în unele locuri se constată încă rămîneri în urmă mai ales în ceea ce privește fixarea amplasamentelor obiectivelor respective. La G.A.C. „Tudor Vladimirescu" din Brănești, raionul Lehliu, de pildă, aprovizionarea cu țiglă, ciment și cherestea pentru construcția unui grajd de vaci și o maternitate de scroafe, a fost făcută încă de la începutul anului. Cu toate acestea construcțiile n-au fost începute la termenul stabilit din cauză că tehniciana constructor de la S.M.T. Hagiești, care are sarcina de a îndruma gospodăria în această direcție a întîrziat cu fixarea pe teren a amplasamentelor. Și în alte locuri se constată tărăgănare în acordarea asistenței tehnice la ridicarea construcțiilor agrozootehnice din G.A.C.-uri. Așa este cazul gospodăriei colective din Buda, comuna Mihăilești, care a început de curînd construcția unui grajd pentru 100 de vaci. Neprimind la vreme sprijinul tehnicianului constructor de la raion, gospodăria nu a respectat în totul dimensiunile prevăzute în catalog, astfel încît a fost nevoie să se refacă șarpanta grajdului. Din lipsă de îndrumare este întîrziată și executarea drumului de acces la noul centru gospodăresc.

SĂ FOLOSIM CELE MAI ECONOMICE SISTEME CONSTRUCTIVE

La gospodăriile agricole colective din regiunea București sînt încă mari posibilități pentru folosirea resurselor locale cu ajutorul cărora se pot construi grajduri trainice la un preț de cost cît mai redus. Catalogul cu proiecte orientative al Ministerului Agriculturii indică gospodăriilor colective sisteme constructive economice.

Așa după cum am amintit la început, majoritatea gospodăriilor colective din regiune se preocupă de realizarea economică a construcțiilor, de folosirea cît mai chibzuită a materialului lemnos. Sînt însă și unele gospodării colective care din lipsa îndrumării tehnice folosesc soluții constructive costisitoare. Iată un exemplu: la construcția celor două grajduri de vaci aflate în curs de execuție la G.A.C. „T. Vladimirescu" din comuna Vidra, se folosește, comparativ cu consumul specific, o cantitate dublă de material lemnos procurat din comerț deoarece nu s-a respectat sistemul constructiv din catalog. Ambele grajduri au stîlpi exteriori din bile de rășinoase (în loc de cărămidă) și sînt prevăzute cu tavan și pod deși s-a constatat că la grajduri podul nu este necesar.

În ultima vreme iau o dezvoltare din ce în ce mai mare în gospodăriile colective din regiunea București, construcțiile pentru păsări. Și în această direcție trebuie dată o atenție deosebită respectării indicilor tehnici prevăzuți în catalog și îndeosebi asigurării luminozității. La G.A.C. „Calea Socialismului" din comuna Curcani, raionul Oltenița, a fost construită la ferma avicolă o puierniță pentru 2.500 de pui. Clădirea este bine amplasată, fiind ferită de curenții vîntului dominant și are latura mare cu ferestre și solar spre miază-zi. Cu ocazia recepției s-a constatat însă că cele șase ferestre ale puierniței în loc să fie confecționate cu dimensiunile de 1,50 metri × 1,60 metri așa cum se prevede în catalogul de proiecte, au fost făcute mai mici, din care cauză nu se realizează în întregime luminozitatea prescrisă de proiect și condițiile de zooigienă. Dacă tehnicianul gospodăriei ar fi studiat construcția puierniței de la G.A.C. „Dobrogeanu Gherea", aflată în aceeași comună, ar fi putut constata că suprafața totală a ferestrelor în raport cu suprafața podelei adică așa zisul coeficient de luminozitate, este realizat potrivit proiectului din catalog; în acest fel s-ar fi putut evita executarea unei lucrări de remediere care trebuie făcută la puiernița primei gospodării colective.

În acțiunea de ridicare la vreme a unor construcții agrozootehnice durabile și ieftine, un ajutor prețios pot și trebuie să-l dea inginerii și tehnicienii din gospodăriile colective ca și contabilii acestor unități, sprijinind aplicarea sistemelor constructive economice prevăzute în catalog. De asemenea, este necesar să se aibă în vedere ca toate centrele gospodărești să fie îmbrăcate cu plantații așa cum se prevede în schița de sistematizare. Plantațiile apără construcțiile și animalele de vînturi și de troienile de zăpadă, micșorează sursele de infecție și dau un aspect frumos centrelor gospodărești.

Pentru gospodăriile colective din regiunea București are o mare importanță confecționarea cărămizilor pe plan local. Această acțiune trebuie sprijinită și de Trustul Centrelor Mecanice din Ministerul Agriculturii care sînt datoare să livreze cu precădere toate presele de cărămidă comandate de gospodării.

Ar fi potrivit de asemenea ca Editura Agrosilvică de Stat pe baza indicațiilor date de direcțiile de specialitate din Ministerul Agriculturii, să editeze și să pună la îndemînă G.A.C.-urilor o lucrare care să trateze despre fabricarea cărămizilor de mînă, despre experiența dobîndită de gospodării în acest domeniu.

★

Ținînd seama de faptul că în gospodăriile agricole colective din regiunea București efectivele de animale cresc într-un ritm rapid, este necesar ca organele agricole de la regiune și raioane să intensifice acțiunea de îndrumare tehnică, astfel încît toate construcțiile zootehnice prevăzute să fie terminate la timp. Inginerii și tehnicienii constructori de la secțiile agricole raionale și S.M.T.-uri sînt datori să vegheze la aplicarea sistemelor constructive prevăzute în catalog pentru a se putea realiza construcții zootehnice trainice și ieftine.

Ing. M. M. MARINESCU
și ing. N. FLORIAN

Cînd întrecerea socialistă nu este bine organizată

De îndată ce conducerea gospodăriei agricole de stat din Marghita, regiunea Crișana, a defalcat pe brigăzi sarcina de plan pentru sectorul zootehnic pe anul în curs, comitetul sindicatului a organizat o consfătuire de producție în cadrul căreia s-au înmînat sarcinile de plan brigadierilor. La rîndul lor, organizatorii de grupă sindicală, împreună cu brigadierii au înmînat sarcina de plan fiecărui muncitor. Cu această ocazie, îngrijitorii de animale și-au analizat posibilitățile ce le au pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, pe baza cărora ei și-au luat angajamente și s-au chemat la întrecere socialistă. In ce privește angajamentele luate, acestea au fost apoi sporite în cinstea celei de a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din Romînia.

Experiența unităților fruntașe demonstrează cît se poate de convingător că ținerea unei evidențe simple și operative a rezultatelor obținute în muncă, are o mare importanță pentru bunul mers al întrecerii socialiste. Dar în această privință lucrurile nu stau bine în gospodăria de stat Marghita. În grajduri sau în alt loc vizibil nu se găsesc grafice care să oglindească cifrele de plan, angajamentele luate și rezultatele dobîndite în întrecerea socialistă de către fiecare muncitor în parte. În felul acesta, muncitorii nu știu care sînt realizările lor și cine se află în fruntea întrecerii socialiste. Îngrijitorii de tineret taurin Liviu Bota, Florian Gaceu și Ion Moise, de la secția Chiraleu (organizator de grupă Leontin Șumălan și brigadier Pop Ștefan) de exemplu, au uitat ce sporuri de creștere în greutate au realizat în trimestrul întîi și pe luna aprilie. Ei nu știu nici cine este fruntaș în acest sector de activitate.

Se știe, de asemenea, că buna organizare a consfătuirilor de producție joacă un rol însemnat în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și a angajamentelor luate de muncitori, precum și în înlăturarea unor deficiențe ce se ivesc în procesul de producție. Și consfătuirile de producție sînt defectuos organizate în această gospodărie. Astfel, în loc să se pregătească de către brigadieri referate despre munca desfășurată, rezultatele obținute și lipsurile ivite în procesul de producție, brigadierii sau șefii de secții adună îngrijitorii pe grajduri și dau citire rezultatelor obținute în luna trecută. Procedînd în felul acesta, nu se dă posibilitate muncitorilor să-și spună părerea despre felul cum s-a desfășurat munca, să vină cu propuneri pentru îmbunătățirea procesului de producție etc. De asemenea, astfel de consfătuiri de producție nu constituie o tribună a răspîndirii metodelor de muncă ale fruntașilor în producție. In gospodărie sînt mulți fruntași ca Ion Șoaș, mulgător, Ludovic Gyulay și Sigismund Peter, îngrijitori tineret taurin, Alex. Szilagyi, îngrijitor scroafe și alții a căror metode de muncă ar trebui popularizate și generalizate. Numai aplicînd metode de muncă înaintate, planul de producție poate fi îndeplinit la toți indicii (în primele patru luni ale anului 1961 s-a realizat în această gospodărie numai planul de lapte și acesta datorită depășirii planului de fătări; au fătat 112 vaci față de 64 cît prevedea planul).

Lipsurile arătate mai sus trebuiesc grabnic lichidate. Pentru aceasta, comitetul sindicatului, președinte tov. Ștefan Szabo, trebuie să urmărească îndeaproape felul cum se desfășoară întrecerea socialistă și cum se pregătesc și se țin consfătuirile de producție. De asemenea, conducerea administrativă trebuie să organizeze ținerea unei evidențe simple și operative a rezultatelor obținute în întrecerea socialistă. Iar fruntașii și metodele lor de muncă trebuiesc popularizate prin toate mijloacele de care dispune gospodăria.

V. CAZACU

Un factor important în dezvoltarea avuției obștești

Aplicarea formelor de retribuire stimulatorie a muncii colectiviștilor

— Din experiența gospodăriei colective „V. Maiakovski", comuna Comloșul Mare, regiunea Banat —

La cel de-al III-lea Congres al partidului, ținut în urmă cu un an, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat că „sînt create condițiile necesare ca în timpul cel mai scurt toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul gospodăriilor fruntașe". Pentru realizarea acestei sarcini o importanță deosebită reprezintă organizarea temeinică a muncii și producției în unități, aplicarea consecventă a politicii de cointeresare materială a colectiviștilor în sporirea producției pe baza principiului socialist al repartiției după cantitatea și calitatea muncii depuse. Paralel cu întărirea rolului zilei-muncă, numeroase gospodării colective aplică variate forme de retribuire a muncii colectiviștilor în scopul sporirii preocupării acestora pentru efectuarea unor lucrări de calitate superioară, o mai bună participare la activitatea obștească și întărirea disciplinei în muncă. Din cele peste 1.200 de gospodării colective care au aplicat anul trecut sistemul de retribuire a muncii colectiviștilor nu numai în raport cu zilele-muncă efectuate ci și cu producția obținută, aproape 200 de unități sînt din regiunea Banat. Retribuirea colectiviștilor după zilele-muncă efectuate și producția obținută s-a dovedit a fi un stimulent economic important pentru creșterea producției și a productivității muncii în agricultură, pentru dezvoltarea avuției obștești.

Printre gospodăriile colective din regiunea Banat care au cîștigat o bună experiență în aplicarea formelor de retribuire stimulatorie a muncii se află și gospodăria agricolă colectivă „Vladimir Maiakovski" din comuna Comloșul Mare. În scopul extinderii acelor forme de retribuire care s-au dovedit a fi cele mi bune, redăm mai jos aspecte desprinse din experiența gospodăriei colective din Comloșul Mare.

Retribuire și după producția obținută

Retribuirea muncii a stat în ultimii ani în atenția deosebită a conducerii gospodăriei noastre colective, a organizației de partid. Experiență nu aveam aproape de loc, dar ne era tuturor limpede că trebuie găsite asemenea forme de răsplătire a muncii colectiviștilor încît fiecare să simtă și mai mult răspundere pentru sporirea avuției obștești. Cine muncește mai bine, primește și o răsplată mai bună — așa ne-am gîndit că trebuie privite lucrurile. Aveam de rezolvat în cazuri ca acesta: o echipă obținea de pe suprafața — să zicem — de porumb, ce-i era atribuită, o cantitate de boabe cu mult mai mare decît era prevăzut în planul de producție pe cîtă vreme membrii altei echipe care lucrau în imediata apropiere a primei strîngeau cu sute de kg mai puțin. Același pămînt, aceeași sămînță și totuși diferențe de recoltă de sute de kg. Răsplata însă, calculată numai în zile-muncă, era aceeași pentru toți colectiviștii.

Această nivelare în retribuirea muncii dăuna, desigur, intereselor gospodăriei și ale colectiviștilor harnici. Exista la unii membri tendința de a face cît mai multe zile-muncă în dauna calității lucrului, se neglija respectarea regulilor agrotehnice recomandate.

Ne dădeam seama că, deși producțiile pe care le obținea gospodăria colectivă întreceau cu mult pe ale sectorului individual (îmi amintesc că la porumb noi am obținut în 1956 aproape dublu față de cît au strîns țăranii muncitori cu gospodărie individuală) se valorificau totuși slab însemnatele avantaje ale comasării pămîntului și muncii în comun. Acestea au fost, pe scurt, motivele care ne-au dat ideea să căutăm forme cît mai stimulatorii de retribuire a muncii colectiviștilor.

Pentru prima oară la începutul anului 1957, adunarea generală a gospodăriei a hotărît să aplicăm sistemul de retribuire a muncii nu numai după numărul de zile-muncă efectuate ci și după producția obținută. Încurajați de sfaturile și îndrumările comitetului raional de partid, am pornit la treabă. Deocamdată, am început cu porumbul. Am extins în anii următori munca în acord individual la sfecla de zahăr și la floarea-soarelui; din anul acesta lucrăm după noul sistem și la cultura roșiilor.

Pentru prima oară anul trecut retribuirea muncii nu numai după zilele-muncă ci și după producție am extins-o și în zootehnie.

Acum aproape cinci ani de aplicare a noului sistem de retribuire a muncii putem vorbi despre bunele rezultate pe care le-am obținut în sporirea producției prin cointeresarea într-o mai mare măsură a colectiviștilor.

În primul rînd, participarea membrilor la lucru a crescut continuu. De exemplu în 1956, fiecare colectivist a efectuat în medie 108 zile-muncă. Anul trecut media de participare la muncă a fost de aproape 200 z.m. pe fiecare membru. In al doilea rînd, la o producție medie mereu mai mare, am consumat zile-muncă tot mai puține, fapt ce dovedește o creștere simțitoare a productivității muncii pe unitatea de produs. Astfel, dacă în 1956 am cheltuit pentru producerea a 100 kg boabe de porumb 3 zile-muncă, în 1960 am consumat numai 1,06 zile-muncă, adică mai puțin de jumătate. Goana după zile-muncă e pe cale să dispară complet. In al treilea rînd, grija colectiviștilor pentru a aplica regulile agrotehnice a crescut foarte mult, ei știind că de sporurile de producție pe care le vor obține depinde nu numai prețuirea muncii lor în zile-muncă ci și premiul cuvenit pentru depășire. Aceasta a făcut cu putință ca gospodăria să înregistreze de la an la an sporuri tot mai însemnate de recoltă. Este destul, cred, să amintesc că față de același an — 1956, cînd am obținut în medie de pe un hectar de porumb numai 1.400 de kg, în 1960 recolta medie obținută la hectar a fost de 3.206 kg. La sfecla de zahăr am obținut atunci doar 11.000 de kg la ha, iar anul trecut 32.000 kg.

In sfîrșit, trebuie să arăt că datorită îmbunătățirii normării și retribuirii muncii și ca rezultat al sporirii producției, a crescut continuu valoarea zilei-muncă. De la 26 de lei — produse și bani — cît s-a repartizat colectiviștilor la ziua-muncă în 1956, anul trecut, pentru fiecare zi-muncă efectuată, colectiviștilor li s-a cuvenit produse și bani în valoare de 39 de lei dintre care bani în numerar 17 lei. Aceasta în afară de cantitățile de cereale sau sumele de bani cuvenite membrilor drept premii pentru depășire. In 1960, de pildă, aceste premii au reprezentat 64.000 kg. porumb, 334.000 de lei, 9.800 kg. zahăr.

Considerăm că aceste exemple dovedesc suficient foloasele aplicării formelor stimulatorii de retribuire a muncii pentru sporirea producției și creșterea avuției obștești și a venitului personal al colectiviștilor. Vom căuta și pe viitor să perfecționăm aceste forme astfel ca ele să corespundă condițiilor de muncă din ce în ce mai bune pe care le oferă oamenilor, gospodăria colectivă.

GHEORGHE CIOLAC
președintele gospodăriei colective

Sarcinile au fost stabilite diferențiat

Munca în acord individual și pe grupe mici de membri constă în repartizarea pe colectiviști, în cadrul echipelor și brigăzilor, a unor suprafețe de teren cultivat de pe care trebuie obținută o anumită cantitate de produse, cu respectarea strictă a consumului de zile-muncă prevăzut în planul de producție. Cum este și firesc, sarcinile de producție nu sînt aceleași, ci diferențiate, ținîndu-se seama de fertilitatea pămîntului din parcelele respective. Astfel, în punctul denumit „Livezi" colectivistul trebuia să obțină la hectar 3.500 kg porumb boabe, dar în „Drumul cu nuci", unde solul e mai puțin fertil, 2.800 de kg. Tot așa la sfecla de zahăr — sarcina de plan a fost de 26.000 kg la ha în punctul „Izlaz" și 33.000 kg în punctul „Grădini".

In stabilirea acestor sarcini s-a ținut cu strictețe seama ca media producțiilor obținute pe diferitele parcele să nu fie mai mică decît producția medie planificată pe gospodărie.

O atenție deosebită s-a acordat instruirii colectiviștilor asupra lucrărilor ce trebuie obligatoriu executate de colectiviști pentru a obține cel puțin recolta prevăzută în plan. Astfel, inginerul agronom al gospodăriei, tovarășul Ion Coreiu a întocmit un calendar al lucrărilor planificate pe culturi, indicînd perioadele cînd trebuie făcute aceste lucrări, consumul de zile-muncă atribuit, cîteva indicații cu privire la tehnica executării lucrării și rostul efectuării ei.

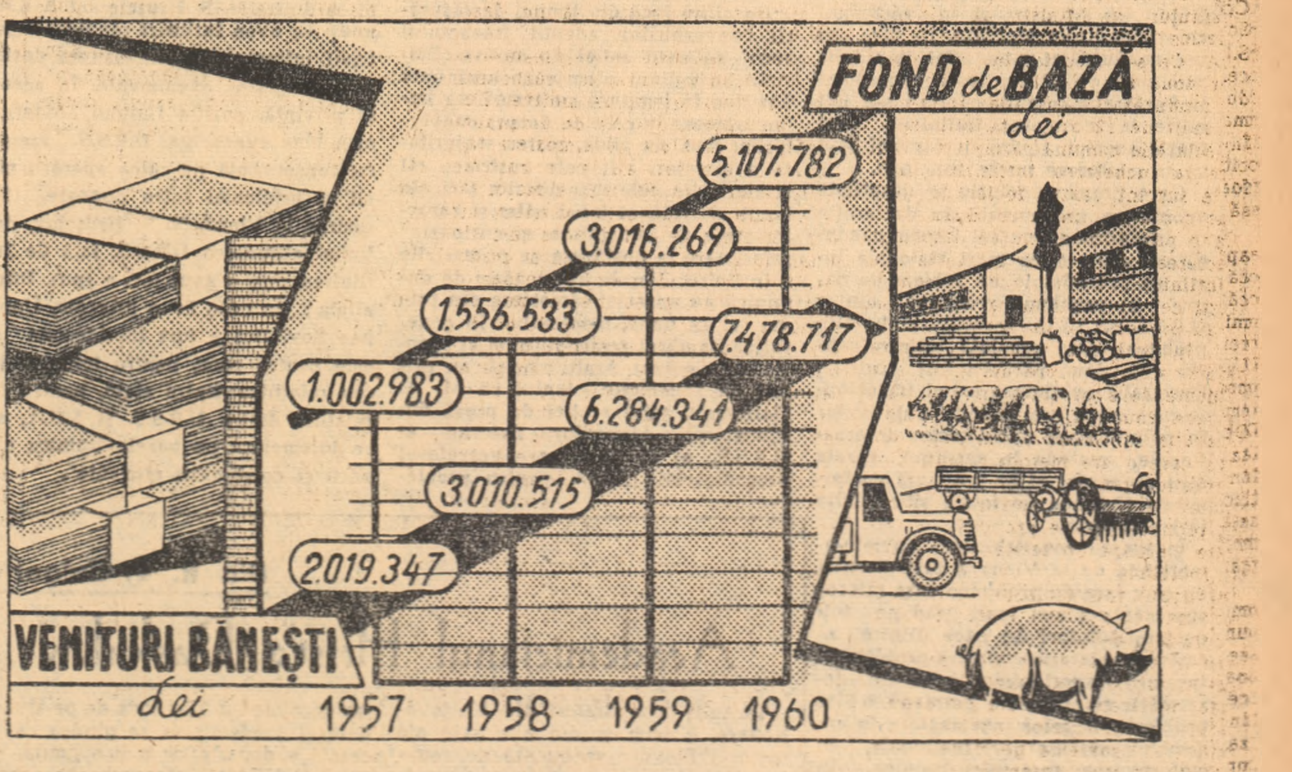
Printre măsurile bune luate în privința retribuirii suplimentare a colectiviștilor este și aceea că partea din depășire cuvenită colectiviștilor drept premiu a fost redusă în ultimii ani. Această măsură, pe deplin justificată, a fost luată ținîndu-se seama că, în afară de munca colectiviștilor, la sporirea producției contribuie și alți factori. Acum se folosesc mult mai mult mijloacele mecanizate la întreținerea culturilor, gospodăria folosește mari cantități de îngrășăminte chimice pe care pînă acum cîțiva ani nu le avea. Aceasta explică de ce, față de 1957, cînd partea atribuită colectiviștilor drept premiu reprezenta 50 la sută din depășire, acum se acordă ca plată suplimentară 30 la sută din producția obținută peste plan. Este ușor de observat că această hotărîre a fost luată în condițiile creșterii cu mult a valorii zilei-muncă. In numai 4 ani, 1956—1960, valoarea unei zile-muncă a crescut de la 26 de lei la 39 de lei.

Prin stabilirea mai justă a proporției premiului acordat pentru depășire s-a pus capăt și tendinței ce s-a făcut simțită în primii ani de aplicare a noului sistem, cînd, fiind planificate producții mici, ușor de depășit, volumul premiilor era aproape cît retribuirea pe bază de zile-muncă. Ori, dată fiind importanța zilei-muncă ca unitate de măsură a muncii depuse de colectiviști și a părții care le revine din fondul de consum individual creat în gospodăria obștească, asemenea tendințe nu pot fi decît dăunătoare dezvoltării avuției obștești.

În principal s-a luat hotărîrea ca sistemul premial să fie aplicat începînd din acest an și altor colectiviști care contribuie direct la obținerea producției. Este vorba de conducătorii de atelaje și șoferi. Nu a fost încă stabilită metoda concretă de calcul pentru ei. In orice caz este bine ca la premierea acestora, gospodăria să țină seama de recomandările Ministerului Agriculturii care prevăd ca, în asemenea cazuri, colectiviștilor să li se dea premii egale cu cele acordate în medie membrilor din echipa sau brigada în cadrul căreia ei muncesc de regulă.

S-ar putea pune întrebarea, cum se procedează cu acei colectiviști din a căror vină producția planificată nu a fost obținută? Adunarea generală a colectiviștilor din Comloșul Mare a hotărît să li se reducă din zilele-muncă efectuate la cultura respectivă proporțional cu procentul de nerealizare, însă nu mai mult de 10 la sută.

Dacă numărul colectiviștilor care au lucrat în sectorul vegetal și au obținut premii pentru depășire trece de 900 — numai pentru depășiri la sfecla de zahăr au fost premiați 618 membri, sînt și cîțiva colectiviști ca Vasile Lupșa, Aurel Costea, Elena Almăjan, cărora li s-au reținut zile-muncă pentru nerealizarea, din vina lor, a producției planificate. Măsura se respectă cu strictețe.

Preocuparea susținută pentru aplicarea unor forme cît mai stimulatorii de retribuire a muncii colectiviștilor a chezășuit dezvoltarea puternică a avuției obștești și sporirea continuă a veniturilor repartizate membrilor. Obținînd producții de la an la an tot mai mari, gospodăria a avut putința să valorifice cantități sporite de produse, asigurîndu-și astfel însemnate venituri bănești. Calculate la 100 de hectare teren, veniturile bănești au crescut de la 130.160 de lei în 1957 la 239.972 lei în 1960. Este semnificativ că aceste venituri au fost realizate în proporție de 92,18 la sută din vînzările de produse făcute către stat pe bază de contract. Creșterea în acești 4 ani de peste 5 ori a fondului de bază dovedește, de asemenea, atenția pe care colectiviștii o acordă continuei întăriri economice a gospodăriei lor colective

PE SCURT

● Colectivistul Gheorghe Tucuină a avut anul trecut sarcină să predea 670 kg. lînă de la oile ce i-au fost date în grijă (2,5 kg. pe cap de oaie). Predînd 715 kg. a fost premiat cu 270 de lei sumă ce reprezintă 18 la sută din valoarea cantității de lînă obținută în depășire. El a mai primit și 324 de lei pentru predarea unui număr mai mare de miei decît era prevăzut. Aceleași premii le-a obținut și colectivistul Adam Jenaru.

● In anul 1960 s-a obținut la porumb un spor peste plan de aproape 17 vagoane. Din această cantitate s-a repartizat membrilor drept premiu pentru depășire aproape 6 vagoane și jumătate. Restul, intrînd în fondul general de repartiție al gospodăriei, a fost folosit pentru dezvoltarea proprietății obștești.

Oameni în halate albe

— Să mergem la scroafe, avem acolo pe cel mai vechi lucrător din zootehnie: tovarășa Maria Engel.

Împreună cu tovarășul Gheorghe Tempeanu, inginerul zootehnist al gospodăriei, vizităm maternitatea de scroafe. E un loc unde nu poți pătrunde cu una cu două. Mai întîi dezinfecția, apoi „stingeți țigara!" și abia apoi: „Poftiți!". Ne primește zîmbitoare, îmbrăcată în halat alb, stăpîna acestui lăcaș plin de tihnă. Treceam printre șirul de boxe de un alb sclipitor, ascultînd explicațiile precise, spuse pe un ton jos ca să nu deranjăm locatarii boxelor: cîți purcei a născut scroafa cutare, cînd fată astălaltă, care purcei sînt aproape de înțărcare.

— Muncesc aici la maternități de aproape 9 ani — ne spune tov. Engel. Cred că mi-au trecut prin mînă peste 1.400 de purcei.

Anul trecut tovarășa Engel a avut plan să obțină de la fiecare scroafă, la două fătări, 16 purcei. Cu totul 160 de capete de predat îngrășătoriei. S-ar părea că e o treabă nu prea grea. Scroafele din rasa Marele Alb au o mare prolificitate (sînt cuvintele îngrijitoarei). Dar abia după fătare grijile se înmulțesc. Să nu se îmbolnăvească purceii, să nu-i calce scroafa... La 8 săptămîni urmează cîntărirea și predarea lor la îngrășat. Încep pregătirile pentru următoarele fătări.

— Și cîți purcei ați obținut peste plan? întreb după ce explicațiile de mai sus au fost încheiate.

— 9 capete, vine prompt răspunsul. Apoi urmează alte explicații. Pentru fiecare purcel predat la două luni în greutate de peste 12 kg. mi s-au cuvenit 1,50 zile-muncă. Din aceștia am avut cei mai mulți. Am dat și cîțiva sub 12 kg. bucata. Și răsplata mi-a fost mai mică, numai 1,25 zile-muncă de cap. Dar sub 12 kg. am avut puțini. Dovadă că pentru depășirea numărului de purcei predați gospodăria mi-a dat anul trecut un premiu de 270 de lei, adică 20 la sută din valoarea celor nouă purcei dați îngrășătoriei în plus. Aceasta în afară, bineînțeles, de produsele și banii ce mi s-au cuvenit pentru cele aproape 400 de zile-muncă pe care le-am făcut...

Alte lucruri interesante aflăm de la inginerul zootehnist.

În 1961 condițiile de îngrijire și de hrană a animalelor sînt mult mai bune. Așa stînd lucrurile, planul prevede să se obțină pe cap de scroafă la două fătări cîte 17 purcei, iar fiecărui îngrijitor de scroafe să i se dea în răspundere cîte un lot de 15 capete.

Tovarășa Maria Engel s-a angajat să obțină și în acest an de la scroafele din lot mai mulți purcei decît are în plan.

Și dacă gospodăria are în prezent în îngrășătoriile de porci peste 500 de capete urmînd să predea pînă la sfîrșitul anului cu totul aproape 1.000 de porci grași, de bună seamă că trebuie să-i mulțumească și celui mai vechi lucrător din zootehnie, colectivistei harnice și pricepute, mereu cu zîmbetul pe buze, așa cum se vede de altfel și din fotografia aflată în această pagină.

Norme judicios întocmite

O simplă confruntare a normelor de retribuire a muncii, hotărîte de adunarea generală a gospodăriei, cu normativele recomandate de Ministerul Agriculturii arată un fapt demn de reținut. Anume, continua preocupare pentru stabilirea cît mai judicioasă a normelor de lucru și pentru prețuirea muncii colectiviștilor. Colectiva din Comloșul Mare are în stăpînire peste 3.200 de ha de teren arabil. Toată comuna este colectivizată. Lupta împotriva risipei de zile-muncă și grija pentru calitatea lucrărilor executate au contribuit la continua întărire economică și organizatorică a acestei unități. Treptat, treptat, datorită creșterii puterii economice a gospodăriei s-au creat condiții pentru intensificarea producției. A crescut gradul de mecanizare a lucrărilor în cîmp, completa colectivizare a comunei a creat posibilități superioare de efectuare a asolamentelor, gospodăria a ridicat un mare complex zootehnic și alte obiective destinate producției. Aceste condiții au făcut cu putință normarea tot mai corespunzătoare a muncii. A scăzut cu mult numărul de zile-muncă necesar pentru un hectar cultivat, la toate culturile. In 1960, recolta de pe un hectar de porumb sau de sfeclă de zahăr, bunăoară, s-a obținut cu 8 și respectiv 12 zile-muncă mai puțin decît cu 4 ani în urmă deși producțiile au fost mai mari decît dublu față de cele obținute atunci.

Iată alte exemple edificatoare și din sectorul zootehnic. Pînă în anii din urmă fiecare îngrijitor-mulgător de vaci avea, în răspundere cîte 10 capete. El primea pentru fiecare 100 de litri de lapte cîte 2 zile-muncă. Acum loturile sînt de 14-15 animale, iar mulgătorul primește 1,50 zile-muncă pentru obținerea aceleeași cantități de lapte. Pentru fiecare purcel înțărcat la 8 săptămîni în greutate peste normă, în anii din urmă se atribuia îngrijitorului 3 zile-muncă, iar pentru un purcel sub normă — 2 zile-muncă. Acum se acordă 1,50 și respectiv 1,25 zile-muncă. Se mai pot da alte numeroase asemenea exemple. Lucrul principal este că, în marea majoritate a cazurilor, gospodăria colectivă acordă minimum de zile-muncă cuprins în recomandările Ministerului Agriculturii, iar în altele chiar sub minimum. O asemenea preocupare corespunde pe deplin noilor condiții de lucru mult mai bune create de gospodărie membrilor săi și explică continua creștere a valorii zilei-muncă.

Vom spori mereu producția

Acum 3 ani, în primăvară, tovarășii din consiliul de conducere mi-au propus să îngrijesc un lot de 10 vaci. Am fost de acord, deși la început am avut unele îndoieli: voi izbuti să obțin pînă la sfîrșitul anului 2.400 de litri de lapte așa cum scria în planul de producție? Nu era treabă ușoară. Înaintea mea se mai schimbaseră cîțiva îngrijitori. Vacile erau din rasa Bălțată romînească, altminteri bune de lapte, dar neîngrijite. În acel an, 1958, gospodăria semănase o mare suprafață de culturi pentru nutreț: secară, borceag, porumb furajer, trifoi, porumb siloz. Existau însă neajunsuri cu adusul furajului. Ori întîrziau căruțele, ori aduceau prea puțin. Fiindcă mă hotărîsem să respect cu strictețe programul de hrănire și îngrijire a animalelor nu mi-am pregetat să merg și după nutreț. Singur îl coseam, îl încărcam. Era o treabă pentru care nu primeam zile-muncă dar desigur că și eu și gospodăria am fi păgubit dacă vacile stăteau nemîncate. Cu multă grijă m-am ocupat și de celelalte îndatoriri ce-mi reveneau ca mulgător: adăpat la timp, țesălat, muls. Am obținut în acel an o producție medie de lapte pe cap de vacă furajată de 2.600 litri, cu peste 300 de litri mai mult decît se obținuse cu un an în urmă. Mi s-a părut o producție foarte bună și chiar și era, dar nu m-am oprit aci. Anul trecut am obținut de la fiecare vacă 3.400 de litri. De la toate vacile gospodăriei s-a obținut în medie pe cap de vacă 3.320 de litri. Bine spune proverbul „Ochiul stăpînului îngrașă vita!"

Pe măsura rezultatelor îmi este și răsplata. Astfel primesc pentru fiecare 100 de litri de lapte cu procentul de grăsime 3,5 cîte 1,5 zile-muncă fie vară sau iarnă, fiindcă pășune nu avem, aproape de loc, iar pentru fiecare vițel pe care îl predau la 3 săptămîni, 8 zile-muncă. Anul trecut mie și soției ni s-au cuvenit drept plată pentru 1.120 de zile-muncă cîte am efectuat, 2.350 kg. grîu, 4.480 kg. porumb, apoi zahăr, vin, paie, coceni precum și 19.040 lei în numerar.

Pentru acest an mi s-a dat în grijă un lot de 14 vaci. Avînd asigurate condiții corespunzătoare de îngrijire și furajare a animalelor, mi-am luat angajamentul să depășesc producția de lapte planificată care este de 3.600 de litri pe cap de vacă. Aceasta îmi va aduce, pe lîngă veniturile ce mi se cuvin la ziua-muncă, și un premiu. Astfel, așa cum a hotărît adunarea generală ni se va da nouă, mulgătorilor, pentru fiecare litru de lapte obținut în plus peste producția planificată 0,25 lei.

Ca mulgător m-am convins și mai mult cît de însemnată este munca noastră, ce important mijloc de sporire a veniturilor este sectorul zootehnic. Succesele în gospodărie depind și de străduința și priceperea fiecăruia dintre noi.

GRIGORE GEABOC
mulgător

Metoda se extinde și în legumicultura

Adunarea generală a colectiviștilor a hotărît — la propunerea consiliului de conducere — ca să extindă metoda de retribuire a muncii în raport cu zilele-muncă efectuate și cu producția obținută și la cultura pătlăgelelor roșii. Se prevede ca experiența bună cîștigată la această cutlură să fie generalizată în anii următori și la alte culturi din grădina de legume și zarzavaturi. In stabilirea sarcinilor de plan la cultura roșiilor s-a pornit însă nu numai de la cantitatea ce trebuie obținută la hectar, ci și de la venitul global pe care trebuie să-l aducă cultura respectivă. Astfel s-a hotărît ca de pe un hectar de roșii (în total au fost cultivate 30 de hectare) să se realizeze producție marfă în valoare de 40.000 de lei. Pentru depășire se acordă colectivistului, în bani, 30 la sută din valoarea cantității obținută în plus. Măsura ca sarcina de plan să prevadă venitul ce trebuie obținut și nu cantitatea de produse, a fost luată ținînd seama că prețul roșiilor diferă în funcție de perioada cînd sînt obținute și valorificate. Cu cît vor fi vîndute mai de timpuriu cu atît prețul lor va fi mai bun, colectiviștii fiind astfel cointeresați în executarea superioară și la vreme a complexului de lucrări pretinse de cultură. După cum se știe, culturile de legume și zarzavat necesită un mare volum de muncă și unele investiții specifice — araci, sistem de irigație, multe îngrășăminte. Sîntem de părere că pentru a aprecia just foloasele măsurii luate, trebuie acordată atenție deosebită nu realizării venitului global în general ci, în primul rînd, părții ce reprezintă venitul net. De menționat că numai aracii pentru un hectar au costat gospodăria 10.000 de lei. În plus irigarea, aplicarea îngrășămintelor, ambalatul și transportul produselor etc. adaugă cheltuielilor altă importantă sumă de bani.

Calcularea amănunțită a acestor cheltuieli, ținînd, bineînțeles, seama și de venitul personal reprezentat de partea din venitul global ce revine colectiviștilor, trebuie să ajute gospodăria să desprindă concluziile cuvenite din această experiență pentru a stabili cît mai just normele de retribuire la culturile de legume și zarzavaturi.

Cîteva concluzii

Prin perfecționarea formelor de retribuire a muncii, în condițiile întăririi valorii zilei-muncă, gospodăria colectivă din Comloșul Mare obține, așa cum reiese, bune rezultate în sporirea producției și dezvoltarea avuției obștești. Un fapt trebuie remarcat îndeosebi. Anume, preocuparea permanentă pe care o dovedesc consiliul de conducere și organizația de partid a gospodăriei pentru urmărirea în tot timpul anului — de la însămînțare pînă la strîngerea recoltei — a felului cum se respectă hotărîrile adunării generale referitoare la normarea și retribuirea muncii. *Este semnificativ faptul că chiar în această primăvară ploioasă gospodăria din Comloșul Mare a fost printre primele unități din raionul Sînnicolaul Mare unde prășitul porumbului și al celorlalte culturi prășitoare nu a suferit întîrzieri. Acesta este un bun exemplu. Sînt gospodării colective unde, deși s-a hotărît aplicarea unor forme stimulatorii de retribuire, din cauza lipsei de îndrumare și control, efectul aplicării unor asemenea forme este minim în dauna intereselor gospodăriei și a colectiviștilor înșiși.*

Trebuie spus că prin aplicarea retribuirii muncii în raport cu zilele-muncă efectuate și cu producția obținută, crește mult și rolul brigadierilor și șefilor de echipă în organizarea și controlul muncii. Acești tovarăși cunosc bine terenul atribuit brigăzii sau echipei respective și deci, pot face prețioase propuneri privind o cît mai corectă normare și retribuire a muncii. Urmărind îndeaproape calitatea lucrărilor efectuate și respectarea consumului de zile-muncă prevăzut în planul de producție, brigadierii și șefii de echipă pot să contribuie mult la întărirea disciplinei și a răspunderii colectiviștilor față de lucrările încredințate, la sporirea continuă a producției.

Rezultatele bune obținute de gospodăria colectivă din Comloșul Mare, prin aplicarea măsurilor de sporire a cointeresării materiale a membrilor în creșterea avuției obștești, reflectă marile posibilități de care dispun gospodăriile colective în privința unei mai bune valorificări a forței de muncă și a pămîntului pentru ca ele să se dezvolte multilateral și să asigure colectiviștilor venituri tot mai mari.

DE LA PANOUL DE ONOARE AL GOSPODĂRIEI

GHEORGHE MANIOF — MARIA ENGEL — VASILE PETROVAN — FLORICA LĂPĂDAT — VINCU ALADAR

Pagină realizată de Teohari Oprea

Intîlnirea dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy

Timp de două zile, privirile întregii lumi au fost îndreptate spre Viena. Întreaga omenire a urmărit cu viu interes întîlnirea care a avut loc aici între N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice și J. Kennedy, președintele S.U.A. Ce s-a discutat în răstimpul celor două zile stabilite, în care cei doi conducători s-au aflat împreună mai mult de 12 ore, este consemnat în Declarația comună căreia i s-a dat citire la încheierea întîlnirii. Deși foarte succint, textul declarației lasă să se contureze unele concluzii.

Ca o primă concluzie se desprinde aprecierea consemnată în declarație că întîlnirea în cursul căreia conducătorii celor două mari state ale lumii au procedat la un schimb de păreri în problema relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A., precum și în alte probleme care prezintă interes pentru cele două părți, a fost „utilă". Declarația subliniază astfel importanța pe care o are metoda tratativelor în soluționarea problemelor internaționale, metodă în sprijinul căreia s-au pronunțat și se pronunță cu fermitate Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste.

În timpul convorbirilor sovieto-americane de la Viena a fost discutat un cerc larg de probleme care interesează în cel mai înalt grad pe toți oamenii iubitori de pace. Dintre acestea, declarația enumeră problemele încetării experiențelor nucleare, dezarmării și problema germană. Sînt probleme de mare însemnătate în ansamblul relațiilor internaționale, în statornicirea unei păci trainice. În aceste probleme, ca și în toate celelalte legate de soarta păcii, politica constructivă a Uniunii Sovietice se bucură de deplina aprobare a opiniei publice mondiale.

În continuare, declarația comună sovieto-americană consemnează faptul că cei doi conducători și-au reafirmat sprijinul acordat unui Laos neutru și independent în frunte cu un guvern ales de laoțieni înșiși, precum și a unor acorduri internaționale care să asigure această neutralitate și independență și în legătură cu aceasta au recunoscut importanța încetării efective a focului în Laos. Firește, de pe urma traducerii în viață a acestei poziții, de pe urma reglementării problemei laoțiene, pacea în zona Asiei de sud-est și în întreaga lume n-ar avea decît de cîștigat.

În încheiere, declarația comună subliniază acordul dintre președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice și președintele S.U.A. de a menține un contact în toate problemele care prezintă interes pentru cele două părți și pentru întreaga lume. După cum se vede, cei care sperau că întîlnirea de la Viena se va solda cu o „ruptură" au motive să fie dezamăgiți.

De altfel încă din timpul desfășurării convorbirilor, adepții „războiului rece" au avut astfel de motive. Ziariștii au reținut o serie de amănunte pozitive în legătură cu atmosfera îmbucurătoare în care au decurs convorbirile. Așa, de pildă, marea majoritate a ziarelor, atît cele austriace cît și ziare din cele mai diferite țări ale lumii, au relevat tonul calm și caracterizarea de „sinceritate și curtoazie" referitoare la desfășurarea primei zile a întîlnirii. Ziarele occidentale de duminică au apreciat atmosfera din prima zi ca bună, menționînd în general că numărul pesimiștilor și al scepticilor a scăzut. Mulți ziariști au primit cu satisfacție faptul că M. A. Harlamov, șeful secției de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și P. Salinger, secretarul președintelui S.U.A. pentru problemele presei, au organizat împreună prima conferință de presă.

Desigur rezultatele convorbirilor de la Viena se vor vedea cel mai bine în felul în care vor evolua evenimentele internaționale. Opinia publică iubitoare de pace speră că întîlnirea dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy va avea înrîuriri sănătoase, potrivit intereselor păcii, asupra desfășurării acestor evenimente. În această privință, poziția Uniunii Sovietice este bine cunoscută. U.R.S.S. merge cu consecvență pe calea apărării păcii și prieteniei între popoare. La sosirea la Viena, N. S. Hrușciov, definind atitudinea U.R.S.S. față de întîlnirea care a avut loc, a spus, între altele: „În ceea ce o privește, Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și este pentru pace, pentru îmbunătățirea relațiilor dintre state, pentru ca relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A. să se întemeieze pe bazele trainice ale păcii și colaborării eficiente".

Din R. P. Bulgaria

Academicianul Hristo Daskalov

Țăranii cooperatori din Kurtovo-Konare, Kricim și din alte sate ale regiunii Plovdiv se bucură de renumele de a fi cei mai buni legumicultori din R. P. Bulgaria. Roșiile, castraveții și alte legume pe care le produc ei sînt foarte căutate în țară și străinătate.

În satele din regiunea Plovdiv poate fi văzut adesea un bărbat scund și îndesat. Aici îl vezi aplecat deasupra răsadnițelor, cercetîndu-le cu ochi iscoditori, aici notează cîte ceva în carnetul său de însemnări. Acesta este academicianul Hristo Daskalov. Țăranii cooperatori îl socot un om de-al lor. Oricine-i cere un sfat, academicianul e gata să-i împărtășească din cunoștințele sale, iar la rîndul său învață și el lucruri folositoare de la cooperatori.

Crescut într-un sat din regiunea Tîrnovo, printre grădinari, Daskalov știe că cea dintîi dorință a țăranului e să dobîndească recolte mari. Pe vremuri, consătenii lui Daskalov obțineau cîte două tone de roșii la decar și binecuvîntau pămîntul pentru dărnicia lui. Dar încă de pe-atunci viitorul academician se gîndea că aceasta e departe de a fi o limită, că omul trebuie să găsească cheia belșugului.

Hristo Daskalov a absolvit facultatea de agronomie, s-a specializat în genetica și ameliorarea plantelor și s-a consacrat muncii de cercetări științifice în domeniul legumiculturii. El și-a propus să obțină soiuri noi de legume, producătoare de recolte mari, rezistente la boli și la temperaturi joase.

Hristo Daskalov a lucrat mulți ani la încrucișarea diferitelor specii și soiuri. Încrucișînd forma sălbatecă de roșii Solanum Racimigerum, cu poame mici, dar rezistent la boli, productiv, cu un mare conținut de substanță uscată și de substanțe zaharoase, cu soiul Zaria, academicianul Daskalov a obținut soiul de roșii nr. 10. După încrucișarea acestuia cu soiul Bizon, care se coace devreme și are fructe mai mari, dar dă recolte mici și e sensibil la boli, a fost obținut hibridul 10 × Bizon. Acesta posedă cele mai bune însușiri ale părinților săi. El dă recolte mari, e rezistent la boli și are un mare conținut de substanță uscată și de substanțe zaharoase. Țăranii cooperatori obțin cîte 10 tone de roșii din hibridul 10 × Bizon la decar.

Ceea ce-l caracterizează pe Hristo Daskalov ca pe mulți alți oameni de știință este legătura lui strînsă cu practica. Daskalov studiază cu atenție experiența fruntașilor în producție, generalizînd-o și dezvoltînd-o.

Prin hibridizarea între specii și soiuri, folosind fenomenul heterozis, academicianul Daskalov a obținut peste 20 de diferite soiuri de roșii, vinete, pepeni verzi, pepeni galbeni, dovleci. Hibridul Zaria × Komet, obținut de el, este unul din cei mai buni hibrizi semi-timpurii pentru cîmp și cultura forțată. Recolta record a roșiilor din acest hibrid — 24.824 kg la decar — a fost obținută de Elena Timeva din satul Rîjevo-Konare. Performanța ei constituie un record mondial.

Țăranii cooperatori din regiunea Plovdiv l-au ales pentru a treia oară pe academicianul Hristo Daskalov deputat în Adunarea Națională. Guvernul l-a distins cu Premiul Dimitrov și l-a decorat cu ordinul Drapelul roșu al muncii.

Activitatea lui Hristo Daskalov este mult apreciată și în străinătate. El este doctor honoris causa al Universității „Humboldt" din Berlin și membru-corespondent al Academiei de științe agricole din Berlin.

HRISTO PANCIAROV

Expoziția universală de la Moscova

După cum se știe, pe baza hotărîrii unui comitet internațional, viitoarea expoziție universală se va organiza la Moscova în 1967.

Expozițiile universale au loc o dată la 10 ani și reprezintă evenimente urmărite cu deosebit interes, de întreaga lume, deoarece ele caută să prezinte cele mai importante realizări în domeniul științei, tehnicii și culturii, înfăptuite în răstimp de 10 ani pe întregul glob. Deoarece perioada ce urmează să fie ilustrată la această expoziție se caracterizează printr-un avînt ne mai cunoscut al științei și tehnicii, se înțelege interesul excepțional cu care ea este așteptată.

Mai sînt încă șase ani, dar pregătirile au început încă de pe acum. Guvernul sovietic a înființat un comitet de stat însărcinat cu pregătirea acestei expoziții. Acest comitet a început să lucreze, se fac pregătiri intense privind amenajarea terenurilor, a pregătirii diferitelor proiecte arhitecturale, a asigurării transporturilor etc. Este greu încă să ne imaginăm cum va arăta viitoarea expoziție, dar amploarea acestor măsuri, talentul și priceperea organizatorică a gazdelor sînt o garanție că ea se va desfășura la nivelul realizărilor grandioase ce caracterizează epoca noastră. Iată un „amănunt" ce ne va permite să ne facem o idee în această direcție: savantul sovietic prof. Pogrososki, eminent specialist în rachete, afirmă că expoziția va avea foarte probabil la dispoziție un serviciu aerian regulat cu rachete pentru călători, ce va putea asigura transportul rapid și comod al vizitatorilor de la distanțe foarte mari (de pildă, Moscova—New York în aproximativ jumătate de oră).

Această expoziție coincide cu un mare eveniment istoric — a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ea va fi deci totodată un prilej de bilanț, de afirmare a marilor realizări ale socialismului și comunismului. Pavilioanele sovietice și ale țărilor socialiste vor fi o mărturie vie a superiorității socialismului.

Fără îndoială că la această expoziție se vor prezenta multe din realizările științei și tehnicii, dar faptul cel mai minunat, ce va caracteriza cu siguranță acest eveniment, va fi acela că expoziția va ilustra victoria socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul.

A. F.

EVENIMENTELE INTERNAȚIONALE

În Laos

„Situația nesatisfăcătoare" a actualului armistițiu

Aprecierea aceasta a fost făcută la 3 iunie de prințul Suvanna Fumma, șeful guvernului legal al Laosului, cu ocazia plecării sale cu avionul la Geneva.

Se știe că poporul laoțian, în primul rînd, are interesul ca Laosul să devină un stat neutru, unit și independent, în care scop are loc Conferința de la Geneva. Știrile din ultimul timp arată însă că în Laos se produc cazuri de încălcare a armistițiului. De aceste încălcări se face vinovat grupul Nosavan-Boun Oum căci, pe teritoriile eliberate, controlate de guvernul legal al Laosului, sînt lansați din avioane americane parașutiști-diversioniști ai acestui grup rebel. În același timp trupele rebele, încurajate de imperialiști, continuă să se înarmeze cu arme livrate de Statele Unite, sub pretextul înlocuirii armamentului vechi. Statele Unite nu se dau în lături de a trimite în Laos personal militar pentru a susține în continuare acțiunile rebelilor. Toate acestea sînt încercări de a zădărnici încheierea unui acord cu privire la un Laos unit și neutru.

În interesul poporului laoțian și al întregii omeniri iubitoare de pace, trebuie să se pună capăt situației nesatisfăcătoare din Laos. În acest sens șeful guvernului legal al Laosului, prințul Suvanna Fumma, a propus o întîlnire laoțiană la nivel înalt la Pnom Penh (Cambodgia), după înapoierea din Europa a prințului Boun-Oum. Pentru început generalul Fumi Nosavan a declarat că după toate probabilitățile va participa și el la întîlnirea propusă de Suvanna Fumma.

În Angola

Războiul colonial tîlhăresc

Trupele și poliția lui Salazar continuă să treacă prin foc și sabie poporul din Angola care s-a ridicat la lupta pentru eliberarea patriei sale. Potrivit datelor săptămînalului englez „Observer" pe la începutul lunii mai detașamentele salazariste au masacrat 20.000 de africani și au șters de pe fața pămîntului nu mai puțin de 50 de sate angoleze. În satul Madimbala, bunăoară, situat cu vreo 450 de mile mai la nord de orașul Luanda, detașamentele de pedepsire, descoperind după plînsul unui copil unde se aflau femeile și copiii, i-au împușcat pe toți. De asemenea, în satul Mavoio, toți locuitorii au fost omorîți în timpul nopții. De teama detașamentelor și poliției salazariste, mii de africani din Angola fug în țara vecină, Congo, ascunzîndu-se pe unde pot. Numărul acestor refugiați se ridică la circa 60.000.

Pe linia nobilelor sale sforțări de apărare a păcii, de sprijinire a popoarelor asuprite, guvernul sovietic a arătat în Declarația sa publicată la 27 mai, că: „Portugalia să fie determinată să pună capăt războiului colonial tîlhăresc din Angola și să îndeplinească prevederile Declarației O.N.U. cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale... Acțiunile Portugaliei în Angola creează un serios pericol pentru pacea și securitatea popoarelor din Africa, și nu numai din Africa".

În Republica Dominicană

Răscoala împotriva regimului de teroare

Prin uciderea lui Rafael Trujillo, dictatorul care a condus Republica Dominicană timp de 31 ani ca pe o moșie proprie, asuprirea poporului dominican nu a încetat. Metodele tîlhărești ale fostului dictator care stăpînea o avere de circa 800.000.000 dolari, sînt aplicate în continuare de Rafael Trujillo-junior, numit de președintele Joaquin Balaguer, comandant suprem al forțelor armate dominicane. El a ordonat poliției și armatei dezlănțuirea unor crunte represiuni: arestări, asasinate și torturi împotriva unui necunoscut număr de persoane suspectate ca dușmani ai regimului lui Trujillo.

Poporul dominican se ridică hotărît la luptă împotriva regimului de teroare. În provinciile La Vega și Moca din nordul țării, răscoalele continuă, fapt pentru care la Washington se spune că „Departamentul de Stat este foarte neliniștit de situația din Republica Dominicană".

Pămîntul și țăranii din Irak

Înainte de revoluția națională din iulie 1958, îndreptată împotriva monarhiei feudale — imperialiste, care a fost o revoluție burghezo-democratică, marii moșieri din Irak (1 la sută din populația agricolă) concentrau în mîinile lor aproximativ 75 la sută din întreaga suprafață arabilă, în timp ce țăranii muncitori dețineau numai 25 la sută. Peste 80 la sută din populația agricolă însă, era complet lipsită de pămînt.

Cu toate că revoluția națională din iulie 1958 și-a atins unele obiective, în țară se mai mențin încă rămășițele colonialismului și feudalismului. Cele mai importante rămășițe ale imperialismului sînt companiile petrolifere străine pe teritoriul Irakului, iar cea mai importantă rămășiță a feudalismului în această țară este marea proprietate moșierească (latifundiile).

Prin legea de reformă agrară țăranii au primit circa 125.000 hectare. Legea prevede însă luarea (în timp de 5 ani) a 2.500.000 hectare pămînt de la proprietarii funciari. Această lege nu prevede însă lichidarea proprietății moșierești, ci stabilește limita maximă a proprietății funciare (250 ha. de pămînt irigat și 500 ha. de pămînt neirigat). Țăranii împroprietăriți trebuie să plătească moșierilor pentru pămîntul primit la reforma agrară, mari sume de bani. Pe de altă parte ei nu sînt ajutați cu mașini, credite, semințe, pentru a putea trage foloase de pe urma pămîntului primit.

Aplicarea legii de reformă agrară se lovește de mari greutăți din partea moșierilor și chiar din partea mai multor organe de stat în cadrul căror nu s-a făcut epurarea elementelor reacționare. Moșierilor li s-a dat din nou mînă liberă să exploateze și să asuprească pe țărani, după vechile lor metode. Pentru curajul de a lupta pentru revendicarea drepturilor lor, mulți țărani dintre cei mai activi, au fost aruncați în închisori sau deportați. Încurajați de organele de stat reacționare, moșierii recurg chiar la asasinarea multor țărani cu spirit revoluționar.

Țăranii muncitori din Irak nu vor putea scăpa de exploatare și asuprire decît atunci cînd va fi lichidată marea proprietate funciară, cînd pămîntul va intra în mîinile celor ce-l muncesc. Aceasta se va realiza numai printr-o trainică alianță între muncitori și țărani sub conducerea clasei muncitoare și a partidului său.

SPORT

Din activitatea organizatorică a asociațiilor sportive

De cîteva săptămîni membrii asociațiilor sportive trăiesc un eveniment de seamă: au loc adunările generale, în care se analizează pe larg activitatea ce s-a desfășurat pînă acum și se iau măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea și dezvoltarea mișcării sportive de masă.

În prezent avem numeroase asociații sportive care desfășoară o activitate intensă, cu rezultate bune. Dar, mai sînt și asociații sportive unde lucrurile nu merg așa cum ar trebui. Și tocmai, scopul adunărilor generale este de a îndrepta aceste lipsuri. Iată cîteva aspecte și rezultate concludente în această privință.

NU NUMAI FOTBAL...

Convocarea adunării generale a fost primită cu mult interes de membrii asociației sportive Recolta-S.M.T. Făcăeni. Ei așteptau acest lucru de cîteva luni. Aveau mai multe de spus. A fost un timp cînd aici se desfășura o activitate frumoasă, cu rezultate bune. Se organizau întreceri la volei, fotbal, popice, șah, tenis de masă etc. Dar, în ultima vreme se remarcă o delăsare completă din partea consiliului de conducere al asociației. Întrecerile din cadrul Concursului cultural-sportiv nu s-au organizat. De ce?

Aceste aspecte au fost analizate cu prilejul adunării generale, care a avut loc zilele trecute, în prezența unui număr mare de sportivi. De pildă, s-a arătat că mare parte din membrii consiliului de conducere n-a urmărit să ducă la îndeplinire sarcinile ce le-au fost încredințate, atunci cînd au fost aleși. Ei n-au desfășurat o activitate organizată, pe baza unui plan bine alcătuit. O parte din membrii conducerii asociației sportive s-au ocupat mai mult de echipa de fotbal — și nici de aceasta în suficientă măsură, — neglijînd celelalte discipline, pe care tinerii de aici sînt dornici să le practice. Din această cauză nu s-au organizat nici întrecerile din cadrul Concursului cultural-sportiv. Apoi, n-a existat o preocupare pentru reamenajarea și înfrumusețarea terenului de sport, iar pista de popice s-a deteriorat.

În continuare, cei prezenți au propus și au fost aprobate o serie de măsuri menite să îndrepte aceste lipsuri. În primul rînd, s-a trecut la alegerea noului consiliu de conducere al asociației sportive (asociația numără acum aproape 160 de membri înscriși în U.C.F.S.). Președinte a fost ales tov. I. Linteș, iar secretar tov. I. Tănase. Mecanicul I. Scînteie a fost ales responsabil cu problemele administrativ-financiare. Printre altele, el va trebui să se ocupe de încasarea cotizațiilor, capitol la care vechiul consiliu a fost... deficitar. S-a propus reorganizarea secțiilor de fotbal, șah, tenis de masă, lupte, volei, popice și se vor crea noi secții de atletism, natație, ciclism. De asemenea, în planul de măsuri s-a prevăzut organizarea întrecerilor din cadrul „Concursului cultural-sportiv", „Concursul cel mai bun din 10" și alte competiții de masă, de plan local. Se va reamenaja terenul de fotbal, terenul de volei și se va construi o pistă de popice nouă, bitumizată, precum și o pistă pentru trecerea probelor din cadrul complexului sportiv G.M.A., gropi pentru sărituri. O deosebită atenție se va acorda muncii propagandistice, pentru a atrage un număr mare de tineri în întrecerile sportive.

Iată deci, o serie de măsuri importante, care vor contribui desigur la desfășurarea unei activități intense la toate disciplinele.

Nu-i pace sub măslini!

Țăranii italieni luptă pentru un trai omenesc

Scăldat de soarele blînd al Mediteranei, pămîntul Italiei dă roade bogate și prețioase: grîu și orez, bumbac, sfeclă de zahăr, măsline, struguri, lămîi și portocale, legume și zarzavaturi. Dar, în ciuda acestor bogății, viața unei mari părți a oamenilor muncii de la sate este printre cele mai chinuite din Europa. Foametea, analfabetismul, lipsa de îngrijire medicală sînt și azi de nedespărțit în viața satului italian și mai ales în sudul țării.

De ce oare bogăția roadelor pămîntului italian nu aduce celor ce o produc decît amărăciune și suferințe? Pentru că o mare parte a pămînturilor se află în mîna moșierilor, pentru că pe spatele celor ce muncesc ogoarele apasă greu jugul marilor monopoluri, politica guvernului pusă în slujba marelui capital și a latifundiarilor.

În anul 1955, 1.200 proprietari, cu moșii de peste 500 hectare, dețineau tot atîta pămînt cît 5 milioane de gospodării țărănești. În Italia există și azi 2,5 milioane de țărani fără pămînt, iar 1,7 milioane de țărani posedă doar loturi foarte mici. Această situație apare și mai nefirească dacă ținem seama că în Calabria, în Apulia și Sicilia, regiuni din sudul țării, mari suprafețe de pămînt aparținînd latifundiarilor rămîn necultivate.

Asupra oamenilor muncii din satele Italiei apasă necruțător nu numai jugul moșierilor, ci și cel al marilor monopoluri industriale. Trustul FIAT deține controlul producției de tractoare și mașini agricole, trustul Montecatini îngrășămintele chimice. Producția de orez e controlată de corporația capitalistă Enterizi, cea de sfeclă de zahăr de companiile Eridania și Montesi-Piadjo.

În Italia există o mare deosebire între dezvoltarea economică a regiunilor din nordul țării și a celor din sud. În nord, în primul rînd, pe terenurile irigate din valea Padului, predomină marile gospodării capitaliste dezvoltate, care-și lucrează pămîntul cu ajutorul salariaților zilieri (braccianti) sau permanenți; în alte regiuni cea mai răspîndită formă a relațiilor din agricultură a rămas dijma (mezzadri).

Masele largi ale oamenilor muncii din satele Italiei — muncitori agricoli, țărani dijmași, mici arendași, țărani cu pămînt puțin — s-au ridicat cu vigoare la luptă pentru pămînt, pentru lichidarea rămășițelor feudale. În primii ani de după eliberarea țării de sub dictatura fascistă și ocupația hitleristă, din inițiativa comuniștilor și sub presiunea maselor, au fost adoptate o serie de legi în favoarea țărănimii. Astfel a fost înscrisă în Constituție obligația guvernului de a înfăptui reforma agrară. Deși de atunci au fost trecute în proprietatea țăranilor unele suprafețe de pămînt, guvernul democrat-creștin, apărînd interesele marilor monopoluri și ale latifundiarilor, a făcut ca țărănimea să rămînă mai departe într-o situație deosebit de grea. Numeroși țărani, primind pămînt, s-au înglodat în datorii, pe care, neputîndu-le plăti, sînt nevoiți să plece la orașe sau chiar în alte țări, părăsindu-și gospodăriile.

Un ziarist elvețian, călătorind prin Italia și oprindu-se în satul Saputelli, a rămas uimit cînd a văzut că populația era alcătuită numai din femei, copii, bătrîni și invalizi. Locuitorii satului i-au explicat că toți bărbații apți de muncă și-au părăsit meleagurile natale în căutare de lucru. Saputelli — arată autorul articolului — oferă o imagine dezolantă: case putrede și dărăpănate, ulițe mizere. Locuitorii satului nici n-au auzit de radio sau cinema. Situația din acest sat nu constituie o excepție, ci dimpotrivă este caracteristică multor localități. În ultimii ani, peste un milion de oameni din sate au fost nevoiți să părăsească agricultura și să-și caute un mijloc de existență în orașele Italiei — unde și fără ei erau milioane de șomeri — sau în minele din Belgia, Germania occidentală sau Franța. Este de la sine înțeles că numai mizeria îi poate împinge pe oameni să-și părăsească locurile natale, să se despartă de familii. Iar bucata de pîine pe care o cîștigă departe de casă este și ea udată cu lacrimi amare: ziarele italiene au dezvăluit în repetate rînduri că muncitorilor italieni care lucrează în diferite țări ale Europei occidentale le sînt rezervate cele mai grele munci, condiții neomenești de viață. Ba, în unele locuri, ca în Germania occidentală, muncitorii italieni sînt tratați de urmașii lui Hitler ca o „rasă" inferioară: în berăriile de acolo sînt afișate anunțuri „Intrarea italienilor interzisă". Dar mizeria de acasă este atît de crîncenă, încît numai în 1960 au emigrat în străinătate peste 400.000 de italieni în căutare de lucru.

„PLANUL VERDE", O MANEVRĂ AMĂGITOARE.

Larga mișcare populară a oamenilor muncii din satele Italiei, condusă de comuniști, a înspăimîntat cercurile guvernante. Pentru a stăvili această mișcare, cercurile guvernante au folosit atît represiunile polițienești împotriva acțiunilor și demonstrațiilor muncitorilor și țăranilor, asasinarea unor fruntași ai sindicatelor progresiste, cît și manevrele amăgitoare. Printre aceste manevre se numără și așa numitul „plan verde", căruia guvernul i-a făcut o răsunătoare reclamă și care ar fi, chipurile, menit să asigure o largă dezvoltare a agriculturii italiene. Despre ce este vorba în realitate? „Planul verde" prevede alocarea de către stat a sumei de 550 de miliarde lire pentru susținerea gospodăriilor agricole „solide". Această sumă va fi acaparată aproape în întregime de marile monopoluri infiltrate în agricultură, care dețin aproape 6 milioane de hectare din suprafața agricolă. În fapt, drept urmare a aplicării „planului verde", situația țărănimii muncitoare nu numai că nu se va îmbunătăți, ci se va înrăutăți. Se apreciază că în viitorii cîțiva ani, încă 3 milioane de țărani vor fi ruinați și vor îngroșa armata șomerilor.

Marile monopoluri și organele guvernamentale jecmănesc țărănimea italiană atît prin prețurile ridicate la produsele industriale, cît și prin scăderea prețurilor la produsele agricole. Sînt cazuri cînd, ca urmare a manevrelor marilor monopoluri, care dictează prețurile produselor agricole, țăranii sînt nevoiți să vîndă produsele în pierdere.

PĂMÎNTUL SĂ FIE AL CELOR CE-L MUNCESC

An de an, oamenii muncii din satele Italiei înțeleg tot mai profund că singura cale de ieșire din viața chinuită pe care o duc astăzi o constituie unirea în luptă cu muncitorii, împotriva monopolurilor, pentru o dezvoltare democratică a țării. În ciuda sprijinului pe care-l primesc din partea cercurilor Vaticanului, democrat-creștinii pierd zi de zi influența asupra țărănimii cu gospodării mijlocii și mici.

Oamenii muncii din satele Italiei își string tot mai mult rîndurile în jurul Partidului Comunist Italian, a sindicatelor care fac parte din Confederația Generală a Muncii. Arena principală a luptelor pentru transformări radicale în viața satului italian o constituie valea Padului, unde sînt concentrați peste 850.000 muncitori agricoli. O parte activă la luptă iau și cei 200.000 muncitori agricoli de pe plantațiile de orez din alte provincii.

Milioane de muncitori agricoli, țărani dijmași sau cu pămînt puțin sprijină programul Partidului Comunist Italian, care prevede înfăptuirea unei reforme agrare generale, care să dea pămîntul în proprietatea celor ce-l muncesc.

Partidul Comunist Italian arată că prin dezvoltarea întregii economii pe o cale democratică și antimonopolistă, „planul verde" poate fi transformat în folosul țărănimii, în vederea sprijinirii gospodăriei țărănești, printr-o politică corespunzătoare de credite, reforma impozitelor.

Ruinarea în masă a gospodăriilor țărănești mici și mijlocii, alungarea din procesul de producție a milioane de țărani și argați oglindește criza profundă a agriculturii italiene, determinată de politica partidului democrat-creștin. Prin amploarea mișcărilor greviste, prin demonstrațiile viguroase, masele țărănești din Italia se manifestă tot mai conștient, mai organizat, mai consecvent, în lupta dusă, în alianță cu clasa muncitoare, pentru democrație și socialism.

SORIN STRUJAN

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"